

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 14 - 24 Temmuz 2009	Yayımlandığı Tarih 25 Temmuz 2009	Sayı 419
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [Bazı Mallarda Uygulanan Özel Tüketim Vergisi Tutarlarının Belirlenmesi ve Bazı Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kararın Yürürlüğe Konulmasına Dair 2009/15200 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#)
(R.G. 15 Temmuz 2009 – 27289)
- [Kamu İdarelerince Hazırlanacak Performans Programları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 15 Temmuz 2009 – 27289)
- [Telsiz Yönetmeliğinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 17 Temmuz 2009 – 27291)
- [Sosyal Güvenlik Kurumuna Yapılan Sigortalı ve İşyeri Bildirimlerinin Bazı Kurumlara Yapılması Gereken Bildirimler Yerine Geçmesine Dair Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik](#) **(R.G. 21 Temmuz 2009 – 27295)**
- [Merkezi Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) **(R.G. 22 Temmuz 2009 – 27296)**
- [İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) **(R.G. 22 Temmuz 2009 – 27296)**
- [Eczaneler ve Eczane Hizmetleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) **(R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297)**
- [Başbakanlıktan “4207 Sayılı Kanun Hükümlerinin Uygulanması” Konulu, 2009/13 Sayılı Genelge](#) **(R.G. 16 Temmuz 2009 – 27290)**
- [Uyuşmazlık Mahkemesinden 136 Adet Karar Özeti](#)
(R.G. 24 Temmuz 2009 – 27298)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Yorgiyadis\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Kenar/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Fahrettin Aydın/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Erseven ve Diğerleri/Türkiye\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Ferda Göktürk/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Karadavut/Türkiye\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Mehmet Reşit Arslan/Türkiye\)](#)
- [Maliye Bakanlığından Değerli Kağıtlar Kanunu Genel Tebliği \(Sayı: 2009-2\)](#)
(R.G. 14 Temmuz 2009 – 27288)
- [Gümrük Müsteşarlığından Gümrük Genel Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi\) \(Seri No: 3\)](#)
(R.G. 14 Temmuz 2009 – 27288)

- [Maliye Bakanlığından Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği \(Sıra No: 10\)](#) (R.G. 17 Temmuz 2009 – 27291)
- [Hazine Müsteşarlığından Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karara İlişkin 2008-32/35 Sayılı Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Tebliğ No: 2009-32/38\)](#) (R.G. 24 Temmuz 2009 – 27298)
- [Adalet Bakanlığından İlân](#) (R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297)
- [Resmî Gazete’de Düzeltme](#) (R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297)
- [Yayın İşleri Dairesi Başkanlığından “Adalet Dergisi” Konulu Duyuru](#)

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 2009/15200

Ekli “Bazı Mallarda Uygulanan Özel Tüketim Vergisi Tutarlarının Belirlenmesi ve Bazı Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 13/7/2009 tarihli ve 569 sayılı yazısı üzerine, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 11 inci ve 12 nci maddeleri, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 28 inci maddesi ile 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu’na 14/7/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. YAZICI

Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ

B. ARINÇ

F. N. ÖZAK

Devlet Bakanı

S. A. KAVAF

A. BABACAN

E. GÜNAY

Devlet Bakanı V.

C. YILMAZ

M. AYDIN

F. ÇELİK

Devlet Bakanı

S. ERĐİN

Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı
M. V. GÖNÜL B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ R. AKDAĞ
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı V.
M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

**BAZI MALLARDA UYGULANAN ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ TUTARLARININ
BELİRLENMESİ VE BAZI KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
İLİŞKİN KARAR**

MADDE 1 – 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (I) sayılı listenin (A) ve (B) cetvellerinde yer alan mallara ilişkin özel tüketim vergisi tutarları aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir.

I SAYILI LİSTE			
(A) CETVELİ			
G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2710.11.11.00.00	(Hafif yağlar ve müstahzarları) Özel bir işleme tabi tutulacak olanlar (Yalnız nafta)	0	Kilogram
2710.11.31.00.00	Uçak benzini	0	Litre
2710.11.41.00.00	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) Oktanı (RON) 95'ten az olanlar (Kurşunsuz normal benzin)	1,6500	Litre
2710.11.45.00.11	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) (Oktanı (RON) 95 veya daha fazla fakat 98'den az olanlar) Kurşunsuz benzin 95 oktan	1,6915	Litre
2710.11.45.00.12	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) (Oktanı (RON) 95 veya daha fazla fakat 98'den az olanlar) Katkılı Kurşunsuz benzin 95 oktan	1,6915	Litre
2710.11.45.00.19	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) (Oktanı (RON) 95 veya daha fazla fakat 98'den az olanlar) Diğerleri	1,6915	Litre

	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) (Oktanı (RON) 98 veya daha fazla olanlar)		
2710.11.49.00.11	Kurşunsuz benzin 98 oktan	1,8135	Litre
	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçmeyenler) (Oktanı (RON) 98 veya daha fazla olanlar)		
2710.11.49.00.19	Diğerleri	1,8135	Litre
	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçenler)		
2710.11.51.00.00	Oktanı (RON) 98'den az olanlar (Kurşunlu normal benzin) (Kurşunlu süper benzin)	1,6800	Litre
	(İçindeki kurşun miktarı litrede 0,013 gramı geçenler)		
2710.11.59.00.00	Oktanı (RON) 98 veya daha fazla olanlar (Kurşunlu süper benzin)	1,6800	Litre
2710.11.70.00.00	Benzin tipi jet yakıtı	0	Litre
2710.19.21.00.00	Jet yakıtı (Kerosen)	0	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,05'i geçmeyenler)		
2710.19.41.00.11	Motorin	1,1545	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,05'i geçmeyenler)		
2710.19.41.00.18	Diğerleri	1,1545	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,05'i geçen fakat % 0,2'yi geçmeyenler)		
2710.19.45.00.11	Motorin	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,05'i geçen fakat % 0,2'yi geçmeyenler)		
2710.19.45.00.12	Kırsal Motorin	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,05'i geçen fakat % 0,2'yi geçmeyenler)		
2710.19.45.00.18	Diğerleri	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,2'yi geçenler)		
2710.19.49.00.11	Motorin	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,2'yi geçenler)		
2710.19.49.00.13	Deniz motorini (DMX)	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,2'yi geçenler)		
2710.19.49.00.14	Deniz motorini (DMA)	1,0845	Litre
	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı %		

2710.19.49.00.15	0,2'yi geçenler) Deniz motorini (DMB)	1,0845	Litre
2710.19.49.00.16	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,2'yi geçenler) Deniz motorini (DMC)	1,0845	Litre
2710.19.49.00.19	(Ağırlık itibariyle kükürt oranı % 0,2'yi geçenler) Diğerleri	1,0845	Litre
2710.19.61.00.11	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 1'i geçmeyenler) Fuel oil 3	0,2370	Kilogram
2710.19.61.00.19	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 1'i geçmeyenler) Diğerleri	0,2370	Kilogram
2710.19.63.00.11	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 1'i geçen fakat % 2'yi geçmeyenler) Fuel oil 4 (Kalorifer yakıtı)	0,4760	Kilogram
2710.19.63.00.19	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 1'i geçen fakat % 2'yi geçmeyenler) Diğerleri	0,4760	Kilogram
2710.19.65.00.11	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2'yi geçen fakat % 2,8'i geçmeyenler) Fuel oil 5	0,2240	Kilogram
2710.19.65.00.19	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2'yi geçen fakat % 2,8'i geçmeyenler) Diğerleri	0,2240	Kilogram
2710.19.69.00.11	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler) Fuel oil 6	0,2240	Kilogram
2710.19.69.00.12	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler) Denizcilik yakıtı (RMA-30)	0,2240	Kilogram
2710.19.69.00.13	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler) Denizcilik yakıtı (RMB-30)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		

2710.19.69.00.14	Denizcilik yakıtı (RMD-80)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.15	Denizcilik yakıtı (RME-180)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.16	Denizcilik yakıtı (RMF-180)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.17	Denizcilik yakıtı (RMG-380)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.18	Denizcilik yakıtı (RMH-380)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.21	Denizcilik yakıtı (RMK-380)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.22	Denizcilik yakıtı (RMH-700)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.23	Denizcilik yakıtı (RMK-700)	0,2240	Kilogram
	(Fuel oiller) (Ağırlık itibariyle kükürt miktarı % 2,8'i geçenler)		
2710.19.69.00.99	Diğerleri	0,2240	Kilogram
27.11	Petrol gazları ve diğer gazlı hidrokarbonlar (2711.11.00.00.00; 2711.12; 2711.13; 2711.19.00.00.11; 2711.21.00.00.00; 2711.29.00.00.11 ve 2711.29.00.00.12 hariç)	0	Kilogram
2711.11.00.00.00	(Sıvılaştırılmış) Doğal gaz Motorlu Taşıtlarda Yakıt Olarak Kullanılacak Olanlar Diğerleri	0,6964 0,0230	Standart M ³ Standart M ³
2711.12	(Sıvılaştırılmış) Propan	1,0300	Kilogram
2711.13	(Sıvılaştırılmış) Bütan	1,0300	Kilogram
2711.19.00.00.11	Sıvılaştırılmış petrol gazı (L.P.G.) Motorlu Taşıtlarda Yakıt Olarak	1,0980	Kilogram

	Kullanılacak Olanlar (Otogaz) Diğerleri	1,0300	Kilogram
2711.21.00.00.00	(Gaz halinde) Doğal gaz Motorlu Taşıtlarda Yakıt Olarak Kullanılacak Olanlar Diğerleri	0,6964 0,0230	Standart M ³ Standart M ³
2711.29.00.00.11	(Gaz halinde) Propan	1,0300	Kilogram
2711.29.00.00.12	(Gaz halinde) Bütan	1,0300	Kilogram
2713.11.00.00.00	(Petrol koku) Kalsine edilmemiş	0	Kilogram
2713.12.00.00.00	(Petrol koku) Kalsine edilmiş	0	Kilogram
2713.20.00.00.19	(Petrol bitümeni) Diğerleri	0	Kilogram
2713.90	Petrol yağlarının veya bitümenli minerallerden elde edilen yağların diğer kalıntıları (28.03 pozisyonundaki her nevi karbon imaline mahsus olanlar hariç)	0	Kilogram
3824.90.97.90.54	Oto Biodizel	0,8000	Litre
3824.90.97.90.55	Yakıt Biodizel	0,8000	Litre

(B) CETVELİ

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2707.10	Benzol (Benzen)	1,8135	Kilogram
2707.20	Toluol (Toluen)	1,8135	Kilogram
2707.50.90.00.11	Solvent nafta (Çözücü nafta)	1,8135	Kilogram
2710.11.21.00.00	White spirit	1,8135	Kilogram
2710.11.25.00.00	Diğerleri	1,8135	Kilogram
2710.11.90.00.11	Diğer solventler (Çözücüler) (Petrol eteri)	1,8135	Kilogram
2710.11.90.00.19	Diğerleri (Petrol eteri)	1,8135	Kilogram
2710.19.29.00.00	Diğerleri (Petrol eteri)	1,8135	Kilogram
2901.10.00.90.11	Hekzan	1,8135	Kilogram
2901.10.00.90.12	Heptan	1,8135	Kilogram
2901.10.00.90.13	Pentan	1,8135	Kilogram
2902.20.00.00.00	Benzen (Benzol)	1,8135	Kilogram
2902.30.00.00.00	Toluen (Toluol)	1,8135	Kilogram

2909.19.90.00.13	Metil tersiyer bütül eter (MTBE)	1,8135	Kilogram
3811.21.00.10.00	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler) Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,8135	Kilogram
3811.29.00.10.00	(Petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içermeyenler) Mineral yağlar veya mineral yağlar gibi aynı amaçla kullanılan diğer sıvı yağlar için diğer müstahzar katkıları	1,8135	Kilogram
3811.90.00.10.12	Hafif mineral yağlar için müstahzar katkıları	1,8135	Kilogram
3814.00.90	Tarifenin başka yerinde belirtilmeyen veya yer almayan organik karma çözücüler ve incelticiler; boya ve vernik çıkarmada kullanılan müstahzarlar Diğerleri (Esası bütül asetat olanlar hariç)	0,0650	Kilogram
3824.90.40.00.00	Vernikler ve benzeri ürünler için anorganik karma çözücüler ve incelticiler	0,0650	Kilogram
2710.19.71.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Özel bir işleme tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.75.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) 2710.19.71.00 Alt pozisyonunda belirtilen işlemlerden başka bir işlemle kimyasal değişime tabi tutulacak olanlar	0,9345	Kilogram
2710.19.81.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Motor yağları, kompresör yağlama yağları, türbin yağlama yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.83.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Hidrolik amaçlara mahsus sıvı yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.85.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Beyaz yağlar, sıvı parafin	0,9345	Kilogram
2710.19.87.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Dişli yağları ve redüktör yağları	0,9345	Kilogram
2710.19.91.00.00	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Metal işlemeye mahsus bileşikler, kalıp çıkarma yağları, aşınmayı önleyici yağlar	0,9345	Kilogram
	(Yağlama yağları; diğer yağlar)		

2710.19.93.00.00	Elektrik izolasyonuna mahsus yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.25	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Diğer madeni yağlar	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.21	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Spindle oil	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.22	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Light neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.23	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Heavy neutral	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.24	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Bright stock	0,9345	Kilogram
2710.19.99.00.98	(Yağlama yağları; diğer yağlar) Diğerleri (Yalnız baz yağlar)	0,9345	Kilogram
2710.19.25.00.11	Gazyağı	0,7605	Litre
2710.19.25.00.19	Diğerleri	0,7605	Litre
3403.11.00.00.00	(Yağlama müstahzarları) Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,3000	Kilogram
3403.19.10.00.00	(Yağlama müstahzarları) Esas madde olarak kabul edilmemek şartıyla, ağırlık itibarıyla %70 veya daha fazla petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları içerenler	0,3000	Kilogram
3403.19.91.00.00	(Yağlama müstahzarları) Makine, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,3000	Kilogram
3403.19.99.00.00	(Yağlama müstahzarları) Diğerleri	0,3000	Kilogram
3403.91.00.00.00	(Yağlama müstahzarları) Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar	0,3000	Kilogram
3403.99.10.00.00	(Yağlama müstahzarları) Makine, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar	0,3000	Kilogram
3403.99.90.00.00	(Yağlama müstahzarları) Diğerleri	0,3000	Kilogram

MADDE 2 – 13/11/2003 tarihli ve 2003/6467 sayılı Kararnamenin eki Kararın 1 inci maddesinde yer alan listeye aşağıdaki G.T.İ.P numaralarıyla belirtilen mallar eklenmiştir.

<u>G.T.İ.P NO</u>	<u>Mal İsmi</u>
3403.11.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar (Yağlama müstahzarları)
3403.19.10.00.00	Esas madde olarak kabul edilmemek şartıyla, ağırlık itibariyle % 70 veya daha fazla petrol yağları veya bitümenli minerallerden elde edilen yağları iğerlenler (Yağlama müstahzarları)
3403.19.91.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar (Yağlama müstahzarları)
3403.19.99.00.00	Diğerleri (Yağlama müstahzarları)
3403.91.00.00.00	Dokumaya elverişli maddelerin, deri ve köselenin, post ve kürklerin veya diğer maddelerin işlenmesine mahsus müstahzarlar (Yağlama müstahzarları)
3403.99.10.00.00	Makina, cihaz ve taşıtların yağlanmasında kullanılan müstahzarlar (Yağlama müstahzarları)
3403.99.90.00.00	Diğerleri (Yağlama müstahzarları)

MADDE 3 – 24/12/2007 tarihli ve 2007/13033 sayılı Kararnamenin eki (II) sayılı listenin "B) DİĞER MAL VE HİZMETLER" bölümünün 24 üncü sırasında yer alan "lokanta, içkili lokanta, kebabçı ve benzeri yerlerde" ibaresinden sonra gelmek üzere "(birinci sınıf lokanta ruhsatı ya da işletme belgesine sahip olan yerler ile üç yıldız ve üzeri oteller, tatil köyleri ve benzeri tesislerin bünyesindeki lokantalar hariç)" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4 – 25/12/2008 tarihli ve 2008/14482 sayılı Kararnamenin eki Kararın 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "%33" ibaresi "%26" olarak değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 5 – Bu Kararın;

- 4 üncü maddesi 30/6/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6 – Bu Karar hükümlerini ilgisine göre, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanı yürütür.

Yönetmelikler

Maliye Bakanlığında:
**KAMU İDARELERİNCE HAZIRLANACAK PERFORMANS PROGRAMLARI
HAKKINDA
YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 5/7/2008 tarihli ve 26927 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kamu İdarelerince Hazırlanacak Performans Programları Hakkında Yönetmeliğin 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Stratejik plan hazırlamakla yükümlü olmayan idarelerin performans programı hazırlaması zorunlu değildir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 3 –** (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Maliye Bakanlığını,
- b) Faaliyet: Belirli bir amaca ve hedefe yönelen, başlı başına bir bütünlük oluşturan, yönetilebilir ve maliyetlendirilebilir üretim veya hizmetleri,
- c) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri: Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerini,
- ç) Harcama yetkilisi: Bütçeyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisini,
- d) Kanun: 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununu,
- e) Mahalli idare: Yetkileri belirli bir coğrafi alan ve hizmetlerle sınırlı olarak kamusal faaliyet gösteren belediye, il özel idaresi ile bunlara bağlı veya bunların kurdukları veya üye oldukları birlik ve idareleri,
- f) Özel bütçeli idareler: Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerini,
- g) Performans göstergesi: Kamu idarelerince performans hedeflerine ulaşıp ulaşılmadığını ya da ne kadar ulaşıldığını ölçmek, izlemek ve değerlendirmek için kullanılan ve sayısal olarak ifade edilen araçları,
- ğ) Performans hedefi: Kamu idarelerinin stratejik planlarında yer alan amaç ve hedeflerine ulaşmak için program döneminde gerçekleştirmeyi planladıkları çıktı-sonuç odaklı hedefleri,
- h) Performans programı: Bir kamu idaresinin program dönemine ilişkin öncelikli stratejik amaç ve hedeflerini, performans hedeflerini, bu hedeflere ulaşmak için yürütecekleri faaliyetler ile bunların kaynak ihtiyacını ve performans göstergelerini içeren programı,
- ı) Performans programı hazırlama rehberi: Kamu idarelerinin bu Yönetmelikle belirlenen esas ve usullere uygun olarak, performans programlarını hazırlamalarına ilişkin standartları, kullanılacak tablo ve formlar ile diğer bilgileri içerecek şekilde Bakanlık tarafından hazırlanan rehberi,
- i) Program dönemi: Bütçesi hazırlanan yılı,
- j) Sosyal güvenlik kurumları: Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kamu kurumlarını,
- k) Stratejik plan: Kamu idarelerinin orta ve uzun vadeli amaçlarını, temel ilke ve politikalarını, hedef ve önceliklerini, performans ölçütlerini, bunlara ulaşmak için izlenecek yöntemler ile kaynak dağılımlarını içeren planı,
- l) Üst yönetici: Milli Savunma Bakanlığında Bakanı, bakanlıklarda müsteşarı, diğer kamu idarelerinde en üst yöneticiyi, il özel idarelerinde valiyi ve belediyelerde belediye başkanını,

ifade eder.

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4 – (1) Performans programları; bu Yönetmelik, Performans Programı Hazırlama Rehberi ve Bakanlıkça performans esaslı bütçelemeye ilişkin yapılacak diğer düzenlemelere uygun olarak idarenin program dönemine ilişkin performans hedef ve göstergelerini, performans hedeflerine ulaşmak için yürütülecek faaliyetler ile bunların kaynak ihtiyacını, idareye ilişkin mali ve mali olmayan diğer bilgileri içerecek şekilde mali hizmetler biriminin koordinasyonunda harcama yetkililerinin katılımıyla üst yönetici tarafından idare düzeyinde hazırlanır.

(2) Performans programları; çıktı ve sonuç odaklı bir anlayışla, doğru ve güvenilir bilgiye dayalı, mali saydamlığı ve hesap verebilirliği sağlayacak şekilde her yıl hazırlanır.

(3) Kamu idareleri performans programı hazırlıklarında Kalkınma Planı, Hükümet Programı, Orta Vadeli Program, Orta Vadeli Mali Plan, Yıllık Program ile stratejik planlarını esas alırlar.

(4) Performans programlarında yer alan hedef ve göstergelerin sade ve anlaşılır olması esastır.

(5) Kamu idarelerinin performans programını hazırlama süreci, kamu idarelerinin üst yöneticisi ve harcama yetkilileri tarafından program dönemine ilişkin öncelikli stratejik amaç ve hedeflerin, performans hedef ve göstergelerinin, faaliyetlerin ve bunlardan sorumlu harcama birimlerinin belirlenerek, en geç Mayıs ayı sonuna kadar üst yönetici tarafından harcama birimlerine yazılı olarak duyurulmasıyla başlar.

(6) Üst yönetici ve harcama yetkilileri, performans programlarının hazırlanmasında ihtiyaç duyulacak her türlü bilgi ve verinin toplanması ile analiz edilmesi için gerekli ortam, yapı ve süreçleri oluştururlar.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin başlığı “Üst yöneticilerin sorumluluğu” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin başlığında yer alan “İdare” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve yedinci fıkrasında yer alan “Şubat” ibaresi “Mart” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8 – (1) Performans programları, belirlenen standartlar ile usul ve esaslara uygunluk yönlerinden Bakanlık tarafından değerlendirilir ve gerek görülmesi halinde değerlendirme sonuçları ilgili idareye bildirilir.

(2) Bakanlık, performans programlarının değerlendirilmesi amacıyla gerekli bilgi ve belgeleri kamu idarelerinden isteyebilir.

(3) Bakanlık, performans programlarının değerlendirme sonuçlarını kamuoyuna açıklayabilir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi ile 6 ncı maddenin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
5/7/2008	26927

[R.G. 15 Temmuz 2009 – 27289]

 [İçindekilere dön](#)

Ulaştırma Bakanlığından:

**TELSİZ YÖNETMELİĞİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 6/10/1983 tarihli ve 18183 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Telsiz Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Ulaştırma Bakanı yürütür.

[R.G. 17 Temmuz 2009 – 27291]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

**SOSYAL GÜVENLİK KURUMUNA YAPILAN SİGORTALI VE İŞYERİ
BİLDİRİMLERİNİN BAZI KURUMLARA YAPILMASI GEREKEN
BİLDİRİMLER YERİNE GEÇMESİNE DAİR USUL VE
ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar ve Kısaltmalar

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 8 inci, 9 uncu ve 11 inci maddelerine göre işverenler tarafından Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan sigortalı ve işyerleri bildirimlerinin; 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi, 5/5/1983 tarihli ve 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesi ve 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile ilgili bölge müdürlüklerine ve Türkiye İş Kurumuna yapılması gereken bildirimlerin yerine geçmesine dair usul ve esasları düzenlemektir.

(2) Bu Yönetmelik, birinci fıkrada belirtilen Kanunlara göre bildirim yapmakla yükümlü olanları kapsar.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; 5510 sayılı Kanunun Ek 1 inci maddesi hükmüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı,
- b) Bölge Müdürlüğü: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğünü,
- c) İŞKUR: Türkiye İş Kurumunu,
- ç) İşçi: Bir İş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye,
- d) İşveren: İşçi ve sigortalı sayılan kişileri çalıştıran gerçek veya tüzel kişiler ile tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşları,
- e) İşyeri: İşçi ve sigortalı sayılanların maddi olan ve olmayan unsurları ile birlikte işlerini yaptıkları yerler ile bu yerlerde üretilen mal veya verilen hizmet ile nitelik yönünden bağlılığı bulunan ve aynı yönetim altında örgütlenen yerler ile bağlı yerler, dinlenme, çocuk emzirme, yemek, uyku, yıkanma, muayene ve bakım, beden veya meslek eğitimi yerleri, avlu ve büro gibi diğer eklentiler ile araçları,
- f) Kanun: 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununu,
- g) Kurum: Sosyal Güvenlik Kurumunu,

ğ) Sigortalı: Kısa ve/veya uzun vadeli Sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişiyi ve 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 nci maddesinde belirtilen sandıkları tabi iştirakçileri ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruma Yapılan Sigortalı ve İşyeri Bildirimlerinin İlgili Kurumlara Yapılmış Sayılması

Kanunun 8 inci maddesine göre yapılan bildirimlerin mahiyeti

MADDE 5 – (1) 2821 sayılı Kanunun 8 inci maddesi uyarınca sigortalılara ilişkin Kuruma yapılan sigortalı bildirimler, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesine göre Bakanlığa yapılması gereken bildirimler yerine geçer.

Kanunun 9 uncu maddesine göre yapılan bildirimlerin mahiyeti

MADDE 6 – (1) Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca sigortalılara ilişkin Kuruma yapılan bildirimler, Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi uyarınca Bakanlığa ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesi uyarınca İŞKUR'a yapılması gereken bildirimler yerine geçer.

Kanunun 11 inci maddesine göre yapılan bildirimlerin mahiyeti

MADDE 7 – (1) İşverenler tarafından veya ticaret sicili memurluklarınca Kanunun 11 inci maddesi uyarınca işyerlerine ilişkin Kuruma yapılan bildirimler, 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü ve 5953 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi uyarınca Bakanlığın ilgili bölge müdürlüklerine yapılması gereken bildirimler yerine geçer.

(2) İşyerinin miras yoluyla intikali halinde, mirasçıları tarafından ölüm tarihinden itibaren en geç üç ay içinde Kuruma bildirim yapıldığı takdirde, bu maddenin birinci fıkrasına göre ilgili Kurumlara da süresi içinde bildirim yapılmış sayılır.

Sigortalı ve işyeri bildirimlerinin Kuruma yapılma zorunluluğu

MADDE 8 – (1) 5953 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesi ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca yapılması gereken sigortalı ve işyeri bildirimleri Kuruma yapılır.

(2) Kuruma bildirim tarihi, ilgili kurumlara bildirim tarihi sayılır.

(3) Kanunun 8, 9 ve 11 inci maddelerine göre işyeri, sigortalı ve Alt işverenler tarafından işyerlerine ilişkin kuruma yapılan bildirimlerle tescil işlemlerine esas belge ve eklerinin birer sureti kurum tarafından 15 gün içinde Bakanlık, Bölge Müdürlükleri ve İŞKUR'a gönderilir. İlgili kurumlar mevzuatları uyarınca işlem yaparlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

İdari para cezaları

MADDE 9 – (1) 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi, 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 62 nci maddesi, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 48 inci maddesi ve 4857 sayılı İş Kanununun 3 üncü maddesi hükümleri uyarınca ve 5510 sayılı Kanunun 8, 9 ve 11 inci maddelerine göre yapılması gereken bildirimleri yerine getirmeyenler hakkında 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesine göre, Kurum tarafından idari para cezası uygulanır.

506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde belirtilen sandık iştirakçilerinin bildirimleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 506 sayılı Kanunun geçici 20 nci maddesinde belirtilen sandıklar, Kuruma devir tarihine kadar iştirakçilerinin sandıkla ilgililerinin başlama ve sona ermesine ilişkin bildirimlerini en geç on gün içinde 28/8/2008 tarihli ve 26981 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Sosyal Sigorta İşlemleri Yönetmeliğinin ilgili hükümlerine göre Kuruma yaparlar.

Yürürlük

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik 1/8/2009 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı yürütür.

[R.G. 21 Temmuz 2009 – 27295]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

MERKEZİ YÖNETİM HARCAMA BELGELERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 31/12/2005 tarihli ve 26040 sayılı Üçüncü Mükerrer Resmî Gazete'de yayımlanan Merkezî Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 20 – Eczanelere, resmî ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarına ve personele yapılacak ilaç ve ilaç mahiyetinde olmayan ve tedavi amacıyla kullanılan çeşitli protez ve ortez, cihaz ve malzeme bedelleri ile hizmet giderlerinin ödenmesinde aranacak kanıtlayıcı belgeler aşağıda belirtilmiştir.

a) Eczanelere yapılacak ödemelerde;

- Hastanın sevkine ilişkin belge,

- 12/8/2005 tarihli ve 25904 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlara ait reçete, kapsam dışındaki ilaçlar için ise ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramlarının yapılandırılmış olduğu reçete,

- Reçetelerin kişi bazında dökümünü gösteren liste,

- Fatura

ödeme belgesine bağlanır.

Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz. Fatura üzerinde döküm yapıldığı takdirde ayrıca liste düzenlenmez. Ancak, kişiye verilen ilaçlar arasında karekodlu ilaç bulunması halinde karekodlu ilaçlar için liste düzenlenmesi ve bu listenin harcama birimi tarafından onaylanması zorunludur.

Eczane ile her mali yılda yapılan anlaşmanın bir örneği ilk ödeme belgesi ile birlikte muhasebe birimine verilir ve muhasebe birimince açılacak dosyada saklanır.

b) Personel tarafından karşılanan tedavi giderlerinin kendilerine ödenmesinde;

- Hastanın sevkine ilişkin belge,

- Tıbbi malzemeye ilişkin reçete ile Beşeri Tıbbi Ürünler Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği kapsamında karekodlu ilaçlara ait reçete, kapsam dışındaki ilaçlar için ise ilaç fiyat kupürlerinin ve barkod diyagramlarının yapılandırılmış olduğu reçete,

- Fatura

ödeme belgesine bağlanır.

Güvenli elektronik imzalı reçeteleme uygulamasına geçilen yerlerde kanıtlayıcı belge olarak ayrıca reçete aranmaz.

Yurtdışından getirtilen ilaç bedellerinin ödenmesinde faturanın temin edilememesi halinde fiyat kupürleri esas alınır. Bunlar da yok ise Sağlık Bakanlığınca tespit edilen fiyatlar üzerinden ödeme yapılır.

c) Sağlık Bakanlığınca onaylanan şahsi reçeteler kapsamında ihtiyaç duyulan ilaçların Türk Eczacılar Birliği tarafından ithal edilerek kişiye teslim edilmesi halinde, ilaç bedellerinin Türk Eczacılar Birliğine ödenmesinde;

- Hastanın sevkine ilişkin belge,

- Reçete,
 - Reçetelerin kişi bazında dökümünü gösteren liste,
 - Fatura
- ödeme belgesine bağlanır.

Fatura üzerinde döküm yapıldığı takdirde ayrıca liste düzenlenmez.

d) Resmî ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarına yapılacak ödemelerde;

- Hastanın sevkine ilişkin belge,
 - Fatura,
 - Yatan hastalar için hasta çıkış özeti (epikriz)
- ödeme belgesine bağlanır.

Birden fazla kişinin tedavi giderinin aynı faturada gösterilmesi halinde, yapılan tetkik ve tedavinin kişi bazında dökümünü gösteren onaylı bir liste de aranır.

Yurtdışında yapılacak tedavilere ilişkin giderlerin ödenmesinde temin edilen belgelerin ve bunların tercümelerinin misyon şefliğinin veya ihtisas biriminin onayını taşıması gerekir.

Mevzuatı gereğince hekim veya sağlık kurulu raporuna göre ödeme yapılacağı belirtilen hallerde raporun da ödeme belgesine bağlanması gerekir.

Subay, askerî memur ve astsubaylarla bunların emeklilerinin ve aile efradının tedavi giderlerinin ödenmesinde, 6/9/1961 tarihli ve 10899 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Yönetmeliğinin sağlık işleri bölümünde belirtilen belgeler aranır.

Personelin tedavi hizmetlerinden yararlanan aile fertlerinin tedavi giderlerinin ödenmesinde birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen hasta sevkine ilişkin belge aranmaz."

MADDE 2 – Sayıştayın görüşü alınarak hazırlanan bu Yönetmelik 1/7/2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

[R.G. 22 Temmuz 2009 – 27296]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

İHALELERE YÖNELİK BAŞVURULAR HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 3/1/2009 tarihli ve 27099 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İhalelere Yönelik Başvurular Hakkında Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “sözleşmenin” ibarelerinden sonra gelmek üzere “veya çerçeve anlaşmanın” ibaresi eklenmiş, (d) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“(e) İstekli: Mal veya hizmet alımları ile yapım işlerinin ihalesine teklif veren tedarikçi, hizmet sunucusu veya yapım müteahhidini veya kendisiyle çerçeve anlaşma imzalanan gerçek veya tüzel kişiyi ya da bunların oluşturdukları iş ortaklığını,”

“(f) Münferit sözleşme süreci: Çerçeve anlaşma kapsamında alım veya iş yapılmasına ihale yetkilisince onay verildiği tarihten itibaren başlayan ve münferit sözleşmenin imzalanmasıyla tamamlanan süreci,”

MADDE 2 – Yönetmeliğin, dördüncü bölümünden sonra gelmek üzere aşağıdaki beşinci bölüm eklenmiş, Yönetmelikteki mevcut “BEŞİNCİ BÖLÜM” ibaresi “ALTINCI BÖLÜM”, mevcut “ALTINCI BÖLÜM” ibaresi “YEDİNCİ BÖLÜM”, mevcut “YEDİNCİ BÖLÜM” ibaresi “SEKİZİNCİ BÖLÜM” olarak değiştirilmiştir.

“BEŞİNCİ BÖLÜM

Çerçeve Anlaşma ve Münferit Sözleşme İhaleleri

Ehliyet

MADDE 20/A – (1) Çerçeve anlaşma ihalelerinde istekliler; tekliflerin sunulması, değerlendirilmesi ve ihalenin sonuçlandırılmasına ilişkin idari işlem veya eylemler hakkında, kendisiyle çerçeve anlaşma imzalanan istekliler on iki ayda bir yapılacak yeterlik değerlendirilmesine ilişkin idari işlem veya eylemler hakkında şikayet ve itirazın şikayet başvurusunda bulunabilir.

(2) Kendisiyle çerçeve anlaşma imzalanan istekliler ayrıca, münferit sözleşmeye davet, tekliflerin değerlendirilmesi, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi ve münferit sözleşmenin imzalanmasına ilişkin idari işlem veya eylemler hakkında doğrudan Kuruma itirazın şikayet başvurusunda bulunabilir. Ancak, münferit sözleşmeye davet edildiği halde teklif vermeyen istekliler, ihale dokümanında yer verilen düzenlemeler ve/veya bu düzenlemeler ile idari uygulamalar arasındaki uyumsuzluklar hariç, son teklif verme tarih ve saatinden sonra gerçekleştirilen idari işlem veya eylemler hakkında başvuruda bulunamazlar.

Süre

MADDE 20/B – (1) Çerçeve anlaşmanın imzalanması dahil, ihale sürecindeki idari işlem veya eylemler ile on iki ayda bir yapılacak yeterlik değerlendirmesine ilişkin idari işlem veya eylemlere karşı yapılacak şikayet ve itirazın şikayet başvurularında süre, İkinci Bölümde yer alan usul ve esaslara göre hesaplanır ve uygulanır.

(2) Münferit sözleşme sürecindeki idari işlem veya eylemlere karşı yapılacak itirazın şikayet başvuru süresi, idari işlem veya eylemin farkına varıldığı veya farkına varılmış olması gerektiği tarihi izleyen günden itibaren üç iş günüdür.

(3) Münferit sözleşme sürecindeki idari işlem veya eylemlere karşı yapılan başvurularda süre, münferit sözleşme için teklif vermeye davet yazısının istekliye bildirildiği veya bildirilmiş olması gerektiği tarihi, davet yapılmaması halinde ise bu durumun farkına varıldığı veya varılmış olması gerektiği tarihi izleyen günden itibaren başlar.

Kurum tarafından inceleme

MADDE 20/C – (1) Münferit sözleşme sürecindeki idari işlem veya eylemlere karşı doğrudan Kuruma itirazın şikayet başvurusunda bulunulabilir.

(2) Münferit sözleşme sürecindeki idari işlem veya eylemlere karşı yapılacak itirazın şikayet başvuruları, süresinde ve usulüne uygun münferit sözleşme imzalanmadan önce yapılmış olması halinde Kurum tarafından incelenerek sonuçlandırılır.

(3) İtirazın şikayet başvuru bedeli münferit sözleşmeye konu alımın/işin yaklaşık maliyeti esas alınarak Kanunun 53 üncü maddesinin (j) fıkrasının (2) numaralı bendine göre idare tarafından belirlenir ve münferit sözleşme için teklif vermeye davet yazısında belirtilir. Başvuru bedelinin teklif vermeye davet yazısında belirtilmemesi halinde itirazın şikayet başvuru bedeli 8 inci maddenin altıncı fıkrası uyarınca tespit edilebilir.

(4) İtirazın şikayet başvurusunda bulunulmadığına ilişkin Kurumun internet sayfasından sorgulama yapılmadan, Kuruma itirazın şikayet başvurusu yapılan hallerde ise itirazın şikayet başvurusu nihai kararla sonuçlandırılmadan münferit sözleşme imzalanamaz.

(5) Münferit sözleşme sürecindeki ihale işlemlerine karşı yapılan itirazın şikayet başvurularını Kurum; başvuru sahibinin iddiaları ile itiraz edilen işlemler bakımından eşit muamele ilkesinin ihlal edilip edilmediği yönünden inceler ve nihai kararını, münferit sözleşme işlem dosyası ile ihaleye ilişkin gerekli bilgi ve belgelerin Kurum kayıtlarına alındığı tarihten itibaren on iş günü içinde verir.

(6) Çerçeve anlaşma ihalesinin ilk ilanından taraflarca çerçeve anlaşmanın imzalanmasına kadar geçen süreçteki idari işlem veya eylemler ile on iki ayda bir yapılacak yeterlik değerlendirmesi sürecindeki idari işlem veya eylemlere karşı yapılacak şikayet ve itirazın şikayet başvuruları, bu Yönetmeliğin diğer bölümlerinde yer alan düzenlemelere göre incelenir ve sonuçlandırılır.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
3/1/2009	27099

[R.G. 22 Temmuz 2009 – 27296]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sağlık Bakanlığından:
**ECZANELER VE ECZANE HİZMETLERİ HAKKINDA YÖNETMELİKTE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 13/10/1992 tarihli ve 21374 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Eczaneler ve Eczane Hizmetleri Hakkında Yönetmeliğin 22 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Hekimlerin elektronik ortamda yazarak bunu güvenli elektronik imza ile imzalamalarıyla gerçekleşen elektronik reçeteler (e-reçete) bu hükmün dışındadır.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 25 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“e- reçeteler bu hükmün dışındadır.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Normal Reçete ile Verilmesi Gereken İzlemeye Tabi İlaçların elden yapılan satışlarında, eczanede mevcut reçete kayıt defterine kayıtlarının yapılması ve reçetelerin eczanede saklanması zorunludur. Sosyal güvenlik provizyon sistemlerinden onay alarak karşılanan bu reçetelerin reçete kayıt defterine ayrıca kayıt edilmesi zorunlu olmayıp Bakanlık ve/veya İl Sağlık Müdürlükleri tarafından talep edildiği takdirde sunulması amacıyla sosyal güvenlik provizyon sistemlerinden alınan dökümlerin bilgisayar çıktısı veya dijital ortamda muhafaza edilmesi gerekmektedir.”

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sağlık Bakanı yürütür.

[R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

Konu : 4207 Sayılı Kanun
Hükümlerinin Uygulanması.

GENELGE **2009/13**

Tütün ürünlerinin tüketilmesi ülkemizde yaygın bir alışkanlık ve ciddi bir halk sağlığı sorunudur. Bu ürünlerin tüketilmesi, kullananların yanı sıra pasif olarak tütün dumanına maruz kalanları da etkilemektedir. Çocuklarımızın ve gençlerimizin günlük hayatta tütün ürünü tüketen yetişkinlerle bir arada bulunmaları ve onlara özenmeleri, gelecek nesillerin sağlığını tehdit eder durumdadır.

Bilindiği gibi kişileri ve gelecek nesilleri tütün ürünlerinin zararlarından korumak ve herkesin en temel haklarından biri olan temiz hava soluyabilmesini sağlamak amacıyla 4207

sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun yürürlüğe konulmuş, 5727 sayılı Kanunla da önemli değişiklikler yapılmıştır. Bunun sonucunda ülkemiz, tütün ürünlerinin zararlarından korunmak yolunda önemli adımlar atarak bu konuda mevzuat düzenlemesi gerçekleştiren az sayıda ülkeden biri olmuştur.

Vatandaşlarımızın Kanun hükümlerine uyma konusunda oldukça duyarlı olduğu, tütün bağımlılığı olanlar da dahil, tütün ürünlerinin kullanımı konusunda yürütülen çalışmaları samimiyetle desteklediği bilinmektedir. Sigara tüketim oranlarında ve kişi başı sigara tüketimindeki azalma ile kapalı ortamların hava kalitesindeki belirgin iyileşmeler, vatandaşlarımızın bu konuya verdiği desteğin eseridir.

Kahvehane, kafeterya, birahane gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerde ve lokantalarda tütün ürünlerinin tüketilmesine ilişkin olarak 5727 sayılı Kanunla gerçekleştirilen düzenlemelerin 19 Temmuz 2009 tarihi itibarıyla yürürlüğe girecek olması sebebiyle, uygulama birliğinin sağlanması ve herhangi bir aksaklık yaşanmaması bakımından uyulması gereken hususlar aşağıda belirtilmiştir:

1- İkamete mahsus konutlar hariç olmak üzere, kahvehane, kafeterya, birahane, nargile içilen mekânlar, dernek ve vakıflara ait lokaller gibi eğlence hizmeti verilen işletmeler ve lokantalar dahil kamu ve özel hukuk kişilerine ait tüm binaların kapalı alanlarında tütün ürünleri tüketilmeyecektir. Kahvehane, kafeterya, birahane, nargile içilen mekânlar, dernek ve vakıflara ait lokaller gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerin ve lokantaların açık alanlarında tütün ürünleri tüketilmesi durumunda diğer kişilerin tütün dumanından etkilenmelerini önleyecek düzenlemeler yapılacak, kapalı alanlara tütün dumanı geçmemesi için gerekli tedbirler alınacaktır.

Sabit veya seyyar bir tavanı veya çatısı (çadır, güneşlik vb. dahil) olan, kapıları, pencereleri ve giriş yolları dışında bütün yan yüzeyleri geçici veya kalıcı olarak tamamen kapatılmış alanlar ile aynı şekilde tavanı veya çatısı olup yan yüzeylerinin yarısından fazlası kapalı bulunan yerler "kapalı alan" olarak değerlendirilecektir.

2- Taksi hizmeti verenler dahil olmak üzere karayolu, demiryolu, denizyolu ve havayolu toplu taşıma araçlarında tütün ürünleri tüketilmeyecektir.

3- Özel eğitim ve öğretim kurumları dahil olmak üzere ilk ve orta öğrenim kurumları ile okul öncesi eğitim kurumlarının, dershanelerin, kültür ve sosyal hizmet binalarının kapalı alanları ile birlikte açık alanlarında da tütün ürünleri tüketilmeyecektir.

4- Yaşlı bakım evlerinde, ruh ve sinir hastalarının yatarak tedavi gördüğü birimlerde ve ceza infaz kurumlarında toplam alanın %10'unu geçmeyecek şekilde tütün ürünleri tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilecektir. Bu alanlardan, bu kuruluşların çalışanları ve ziyaretçiler yararlandırılmayacaktır.

Bu alanlar, koku ve duman geçişini önleyecek şekilde tecrit edilmiş ve standartlara uygun havalandırma tertibatı ile donatılmış, tavanı, kapı ve pencereleri dışında dört tarafı sert zemin veya duvarla kaplı olacaktır. Alanların kapıları, yangın talimatları da dahil olmak üzere, mevcut diğer düzenlemelere uygun, mekanik kapanan kapılar şeklinde olacaktır. Bu alanların duvarlarında tütün ürünleri kullanımının zararlarını anlatan sağlık uyarıları görülebilir yerlere asılmış olacak ve kapılarında tütün ürünlerinin tüketimine mahsus alan olduğunu belirtir uyarı yazıları bulunacaktır.

Şehirlerarası veya uluslararası güzergâhlarda yolcu taşıyan denizyolu araçlarının güvertelerinde toplam alanın %10'unu geçmeyecek şekilde tütün ürünleri tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulabilecektir. Bu alanlar diğer yolcuların etkilenmesini önleyecek şekilde tecrit edilecek ve girişlerine gerekli uyarı yazıları asılacaktır.

18 yaşını doldurmamış kişilerin bu alanlara girmesine izin verilmeyecektir.

5- Otelcilik hizmeti verilen işletmelerin, tütün ürünleri tüketen müşterilerin konaklamasına tahsis edilmiş odalarında standartlara uygun havalandırma tertibatı bulunacaktır. Tahsis edilen bu odaların mümkün olduğunca aynı kat ve koridor gibi müstakil bölümlerde yer alması sağlanacaktır.

6- Açık havada yapılan her türlü spor, kültür, sanat ve eğlence faaliyetlerinin yapıldığı yerler ile bunların seyir yerlerinde tütün ürünleri kullanılmayacak, bu tesislerde tütün ürünlerinin tüketilmesine mahsus alanlar oluşturulması halinde bu alanlar toplam seyir alanının %50'sini geçmeyecek ve ortamda bulunan diğer kişilerin etkilenmesini önleyecek şekilde düzenlenecektir.

7- Tütün ürünleri tüketiminin yasak olduğu alanlarda, kanuni düzenleme ve buna uymamanın cezai sonuçlarını belirten uyarılar mutlaka mevzuata uygun şekilde asılacaktır.

8- 4207 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin 7 nci fıkrası çerçevesinde; Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon ve radyolarda yayımlanmak üzere ilgili kurumlarca hazırlanan programların, Sağlık Bakanlığı'nın uygun görüşü alındıktan sonra Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından yayımlanması sağlanacaktır.

9- 18 yaşını doldurmamış kişilere tütün ürünlerinin satışı yapılmayacak ve tüketimlerine sunulması önleneyecektir.

10- Sağlık, eğitim ve öğretim, kültür ve spor hizmeti verilen yerlerde tütün ürünlerinin satışı kesinlikle yapılmayacaktır.

11- Kanuna aykırı davrananlar için öngörülen idari yaptırımlar, başta vali ve kaymakamlar olmak üzere tüm ilgililer tarafından adil ve etkili bir şekilde uygulanarak Kanunun amacına ulaşılması sağlanacaktır. Kanunla kendilerine yüklenen görevleri yerine getirmeyen memurlar ve kamu görevlileri hakkında mevzuatta yer alan cezai hükümler ve disiplin hükümleri uygulanacaktır.

Bahsi geçen konularla ilgili olarak www.havanikoru.org.tr web sayfasından ayrıntılı bilgiye ulaşılabilecektir.

16/5/2008 tarihli ve 26878 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2008/6 sayılı genelge yürürlükten kaldırılmıştır.

Sağlıklı toplum hedefine ulaşmak amacıyla yapılan düzenlemelerin ve alınan tedbirlerin vatandaşlarımız tarafından desteklediği ve büyük bir duyarlılıkla sahiplenildiği memnuniyetle görülmektedir. Bu itibarla; yukarıda belirtilen hususlara hassasiyetle uyulması ve aksine hareket edenler hakkında Kanun hükümlerinin uygulanması hususunda gereğini önemle rica ederim.

Recep

Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

[R.G. 16 Temmuz 2009 – 27290]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Uyuşmazlık Mahkemesi Kararları

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/61

KARAR NO: 2008/178

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/165

KARAR NO: 2008/181

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 54. maddesinin birinci fıkrasına aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/175

KARAR NO: 2008/182

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/304

KARAR NO: 2008/184

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdari usul ve esaslara göre idarece değerlendirilmesi gereken bir konuda açılan tespit davasına bakılıp bakılamayacağının takdirinde İDARİ YARGI YERİNİN görevli olduğu hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/356

KARAR NO: 2008/185

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4046 sayılı Yasanın 22. maddesine göre diğer kamu kurum ve kuruluşlarından birinin memur kadrosuna naklen atanan davacının, özelleştirme kapsamında bulunan Turban Turizm A.Ş. ve Sümer Holding A.Ş'nde kapsam dışı personel olarak çalıştığı döneme ilişkin kıdem tazminatı ile yıllık izin ücretinin ödenmesi istemiyle açtığı davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/402

KARAR NO: 2008/187

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Uyuşmazlık Mahkemesi'nce; 2918 sayılı Yasa'nın 116. maddesinde öngörülen biçimde araç tescil plakasına göre verilen para cezasına karşı açılan davaların, adli yargının görev alanında görüldüğü ve Sulh Ceza Mahkemesince, uyuşmazlığın özü olan ceza tutanağının içeriğine ilişkin olarak yargılama yapılarak işin esası hakkında karar verildiği dikkate alındığında; asıl para cezasının zamanında ödenmemiş olmasından dolayı arttırılan

para cezasına karşı yapılan itirazın da ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/437

KARAR NO: 2008/188

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Çevrenin Korunması Yönünden Kontrol Altında Tutulan Yakıt ve Atıklara İlişkin Tebliğ (Dış Ticarete Standardizasyon: 2005/3) uyarınca, 30.000 Mton antrasit ithalatı için alınan Kontrol Belgesi kapsamında; davacı şirket tarafından verilen Taahhütnamenin 15. ve 16. maddelerine aykırı olarak evrakların geç gönderilmesi nedeniyle, aynı Taahhütnamenin 21/b maddesinde yazılı bedelin (cezaî şart) ödenmesi ve cezaî şartın zamanında ödenmemesi durumunda yine aynı taahhütname uyarınca 6183 sayılı Kanuna göre işlem yapılacağına bildirilmesi yolunda tesis edilen işlemin iptali istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/487

KARAR NO: 2008/190

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/518

KARAR NO: 2008/191

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Görevli bulunduğu askeri aracın uğradığı trafik kazası sonucunda ölen J.Kd.Binbaşının eşi tarafından, idare aleyhine açılan tazminat davasının, ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/538

KARAR NO: 2008/193

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5.8.2006 tarihinde meydana gelen kaza nedeniyle sigortalı aracın uğradığı hasarı ödeyen sigorta şirketi tarafından, zararın, kusur ve sorumluluk oranına göre Çoruh Elektrik Dağıtım A.Ş. tarafından giderilmesi istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/542

KARAR NO: 2008/194

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İş bitirme belgesi ve müteahhit kıymetlendirme raporunun verilmemesinden kaynaklanan uyumsuzluğun İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/574

KARAR NO: 2008/195

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Kurum alacaklarının tahsili için 6183 sayılı Yasa hükümlerine göre emekli aylığına konulan haczin iptali isteminden doğan davanın, 506 sayılı Yasa'nın 80. maddesinin yedinci fıkrası uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/75

KARAR NO: 2008/196

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdari yargı yerinin göreve ilişkin olmayan kararı üzerine adli yargı yerince re'sen yapılan BAŞVURUNUN, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımadığı ve yöntemine uygun bulunmadığı nedeniyle, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/89

KARAR NO: 2008/197

KARAR TR : 7.7.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdari yargı yerinin göreve ilişkin olmayan kararı üzerine adli yargı yerince re'sen yapılan başvurunun, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımadığı ve yöntemine uygun bulunmadığı nedeniyle, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/78

KARAR NO: 2008/211

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/9

KARAR NO: 2008/215

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 48/5. maddesine aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/10

KARAR NO: 2008/216

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Yasa'nın 65/1-f md. uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/12

KARAR NO: 2008/217

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3194 sayılı Kanununun 42. md uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/40

KARAR NO: 2008/219

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5149 sayılı Yasa'nın 23. md. uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/41

KARAR NO: 2008/220

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4458 sayılı Gümrük Kanunu uyarınca verilen para cezasına karşı açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/45

KARAR NO: 2008/221

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/46
KARAR NO: 2008/222
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2872 sayılı Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/81
KARAR NO: 2008/225
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/93
KARAR NO: 2008/227
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2872 sayılı Çevre Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/103
KARAR NO: 2008/230
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/109
KARAR NO: 2008/232
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5179 sayılı Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/119
KARAR NO: 2008/234
KARAR TR : 13.10.2008
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/123

KARAR NO: 2008/235

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Maden Kanununun I(A) Grubu Madenleri İle İlgili Uygulama Yönetmeliği uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/154

KARAR NO: 2008/239

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5149 sayılı Yasa'nın 23. md uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/157

KARAR NO: 2008/240

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/168

KARAR NO: 2008/241

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5253 sayılı Dernekler Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/196

KARAR NO: 2008/250

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5179 sayılı Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/223

KARAR NO: 2008/254

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/225

KARAR NO: 2008/256

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/230

KARAR NO: 2008/257

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/269

KARAR NO: 2008/263

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi statüsünü kazanmayan tank uzman erbaş adayının sağlık raporunun iptali istemiyle açtığı davanın, GENEL İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/273

KARAR NO: 2008/264

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/275

KARAR NO: 2008/265

KARAR TR : 13.10.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/557

KARAR NO: 2008/275
KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/562

KARAR NO: 2008/276

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Suya vaki müdahalenin önlenmesi ve kaynak üzerine yapılmış tesislerin kal'ine karar verilmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/7

KARAR NO: 2008/279

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davalı idare ile davacı arasında yapılan bayilik sözleşmesinin idarece feshedilmesi ve verilen bayilik ruhsalının iptal edilmesine ilişkin işlemin iptali ile işlem den dolayı uğranılan zararların karşılığı olarak maddi ve manevi tazminat ödenmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/19

KARAR NO: 2008/282

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 65/1-f maddesine aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/31

KARAR NO: 2008/286

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 52/1-a maddesine aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/56

KARAR NO: 2008/289

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Demiryolu hattında ray tamirâtı, bakım ve onarım ile kaynak işleri sırasında, ray kesme makinesinden çıkan kıvılcımların, otları tutuşturması nedeniyle çıkan yangının sıçradığı tarlalardaki ekinlerin yanması sonucu uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/59

KARAR NO: 2008/290

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Askerlik hizmetini yapmakta iken ölen askerın babası tarafından açılan tazminat davasının, ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/61

KARAR NO: 2008/291

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1608 sayılı Yasa uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/98

KARAR NO: 2008/296

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 51. maddesine aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/115

KARAR NO: 2008/297

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2813 ve 406 sayılı Kanunlar dayanak alınarak çıkarılan Yönetmelik uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/145

KARAR NO: 2008/301

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/158

KARAR NO: 2008/304

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Yasanın 48/5. ve 47/1-a maddelerinin ihlali nedeniyle trafik zabıtasınca davacıya para cezası verilmesine ilişkin tutanağın iptali istemiyle açılan davanın,5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3.maddesi ve aynı Kanunun 27.maddesine 5560 sayılı Kanun'la eklenen sekizinci fıkra hükmü bir arada değerlendirildiğinde, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/165

KARAR NO: 2008/306

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/229

KARAR NO: 2008/314

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/240

KARAR NO: 2008/317

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5253 sayılı Dernekler Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/244

KARAR NO: 2008/318

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : P.Uzm. Çvş. olarak görev yaptığı sırada kalp krizi sonucu ölen davacıların oğulları ile ilgili olarak 5434 sayılı Kanun'un vazife malullüğü hükümlerinin uygulanamayacağı yolunda Emekli Sandığına tesis edilen işlem, askeri hizmete ilişkin bulunduğundan, bu işlemin iptali istemiyle açılan davanın, ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ'nde çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/246

KARAR NO: 2008/319

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 65. maddesine aykırılık nedeniyle verilen para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/283

KARAR NO: 2008/325

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre tesis edilen imar para cezasına ilişkin işlemde doğan ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girdiği tarihten önce İdare Mahkemesinde açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/290

KARAR NO: 2008/329

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3194 sayılı Kanun'un 42. maddesi uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/314

KARAR NO: 2008/333

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 38/2. maddesine aykırılık nedeniyle verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/356

KARAR NO: 2008/344

KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5324 sayılı Kozmetik Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/396

KARAR NO: 2008/346
KARAR TR : 17.11.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/13

KARAR NO: 2008/355

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Sermaye Piyasası Kurulunca verilen idari para cezasının bildirim, ödeme zamanı, yöntemi ve kesinleşmesinden sonra ödenmemesi halinde 6183 sayılı Kanuna göre işlem yapılacağına ilişkin Yatırımcıları Koruma Fonu tarafından düzenlenen İdari Para Cezası Bildirim Tutanağının iptali istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/143

KARAR NO: 2008/364

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Hemzemin geçitte trenin çarptığı araçta bulunan kişinin ölümü nedeniyle yakınlarının uğradığı zararların, davalı TCDD İşletmesinden tahsiline hükmedilmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/200

KARAR NO: 2008/377

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 36. maddesinde yer alan hafif hapis cezasının Savcı tarafından idari para cezasına dönüştürülerek verilen cezaya karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/204

KARAR NO: 2008/378

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca verilen ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanunla değişik 3. maddesi kapsamına giren idari para cezasına karşı yapılan itirazın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/209

KARAR NO: 2008/379
KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/249

KARAR NO: 2008/385

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/323

KARAR NO: 2008/406

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4857 sayılı İş Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/341

KARAR NO: 2008/411

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/391

KARAR NO: 2008/423

KARAR TR : 22.12.2008

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/376

KARAR NO: 2009/1

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/47

KARAR NO: 2009/4

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Böbrek hastası olan davacının diyaliz servis aracını kullandığından bahisle kendisine daha önce ödenen yol paralarının tahsil edilmesine ilişkin davanın, 506 sayılı Yasanın 134. ve bu hükmü yürürlükten kaldıran 5510 sayılı Yasanın 101. maddesi uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/53

KARAR NO: 2009/5

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanun'a göre bekçi olarak görev yaparken vefat eden davacıların murisinin çalışmasına karşılık kıdem tazminatı ödenmesi istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/62

KARAR NO: 2009/6

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Abone adına tahakkuk ettirilen kaçak elektrik tüketim bedeline ilişkin kararın iptali istemiyle açılan davanın, özel hukuk hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/64

KARAR NO: 2009/7

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davalı idarede, sosyal güvenlik mevzuatı yönünden 506 sayılı Kanun hükümlerine tâbi olarak; 657 sayılı Kanunun 4/C ile, 53 sayılı(Mülga) Kanunun 13. maddesine istinaden çıkarılan Bakanlar Kurulu Kararları gereğince, "Geçici Personel" statüsünde, Hizmet Sözleşmesi imzalayarak istihdam edilen ve hizmet sözleşmesi yenilenmeyerek işine son vermiş bulunan davacının; Ödenmemiş Ücret, Kullanılmayan Yıllık İzin Ücretleri, Kıdem, İhbar ve Kötüniyet tazminatına ilişkin alacaklarının ödenmesi istemiyle açtığı davanın, 2577 sayılı İYUK.'nun 2/1-c. maddesi kapsamında İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/65

KARAR NO: 2009/8

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davacılar a ait binanın, imar yolunda kalması nedeniyle yıktırılmasından dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/69

KARAR NO: 2009/9

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davacıya ait ağaçların, taşınmazın imar uygulaması sonucu yol ve kanal olarak ayrılması nedeniyle kesilmesinden dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/84

KARAR NO: 2009/10

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1) Davanın çözümünde, aralarında uyuşmazlık çıkan yargı yerleri dışında kalan üçüncü yargı düzenine dahil yargı yerinin görevli olduğunun saptanması halinde de, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, görevli yargı yerini belirleme yetkisine sahip bulunduğu,

2) Görevli bulunduğu askeri aracın uğradığı trafik kazası sonucunda ölen J.Kd.Binbaşının çocukları tarafından, idare aleyhine açılan tazminat davasının, ASKERİ İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/86

KARAR NO: 2009/11

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Hemzemin geçitte trenin çarptığı sigortalı araç için araç sahibine ödemede bulunan sigorta şirketince, zararın giderilmesi istemiyle idare aleyhine açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/88

KARAR NO: 2009/12

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davacıların murisinden kalan taşınmazın, Asliye Hukuk Mahkemesinin ilâmı ile tescil harici bırakılması ve bunun sonucu olarak tapu kaydının iptal edilmesi dolayısıyla uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/90

KARAR NO: 2009/13

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Özelleştirilen Bankada çalışmasını sürdüren personelin iş akdinin feshi üzerine özelleştirme öncesi sözleşmeli personel olarak çalıştığı dönem için talep ettiği kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma ücretinden doğan davanın, iş hukuku hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/108

KARAR NO: 2009/14

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14 ve 19. maddelerinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/132

KARAR NO: 2009/15

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/133

KARAR NO: 2009/16

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/142

KARAR NO: 2009/19

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davalı Kuruluş ile kapsam içi personeli arasında özelleştirilme tarihinden sonra doğan anlaşmazlığın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/183

KARAR NO: 2009/21

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1608 sayılı Yasa uyarınca verilen para cezasından doğan amme alacağının tahsili için düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/241

KARAR NO: 2009/22

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Trenin çarpması sonucu ölen kişinin yakınları tarafından zararın idarece tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/336

KARAR NO: 2009/26

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davacıya ait bina ve eklentilerinin, imar yolunda kalması nedeniyle yıktırılmasından dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/363

KARAR NO: 2009/27

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Trenin kamyonu çarpması sonucu trende bulunan yolcunun ölümü nedeniyle mirasçılardan zararın idarece tazmini istemiyle açılan davanın taşıyıcının sorumluluğunu düzenleyen Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/397

KARAR NO: 2009/28

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Adli yargı yerinde aleyhine açılan tazminat davasını kaybeden TEDAŞ tarafından, olayda kusur ve sorumluluğu bulunduğu ileri sürülerek İçişleri Bakanlığı aleyhine açılan rücuen alacak davasının, Borçlar Kanunu hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/438

KARAR NO: 2009/32

KARAR TR : 02.02.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2007/451
KARAR NO: 2009/34
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Özelleştirilen kuruluşu devralan Alıcı Şirket aleyhine açılan davanın, özel hukuk hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/29
KARAR NO: 2009/35
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1475 sayılı İş Kanunu uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girdiği tarihten önce İdare Mahkemesinde açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/33
KARAR NO: 2009/36
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfında vakıf müdürü olarak görev yapan davacının, görevinin ve görev ünvanının muhasebeci olarak değiştirilmesine ilişkin Vakıf mütevelli heyeti kararının iptali istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/125
KARAR NO: 2009/37
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Yasa'nın 47 ve 48. maddelerinin ihlali nedeniyle davacıya para cezası verilmesine ilişkin tutanağın iptali istemiyle açılan davanın, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesi ve aynı Kanununun 27. maddesinin sekizinci fıkrası hükmü bir arada değerlendirildiğinde, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/197
KARAR NO: 2009/39
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Özelleştirme kapsamında bulunmayan TPAO Genel Müdürlüğü ile kapsam dışı statüde çalışmakta iken yaş haddi nedeniyle iş sözleşmesi feshedilerek görevine son verilen personeli arasındaki anlaşmazlıktan doğan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/216
KARAR NO: 2009/41
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/253
KARAR NO: 2009/45
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 1608 sayılı Yasa uyarınca verilen para cezası ve işyeri kapatmaya karşı açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/300
KARAR NO: 2009/46
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3194 sayılı İmar Kanununun 42. maddesi uyarınca verilen para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/380
KARAR NO: 2009/57
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/384
KARAR NO: 2009/60
KARAR TR : 02.03.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/60
KARAR NO: 2009/88
KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Davacıya ait ağaçların, taşınmazın imar uygulaması sonucu yol ve kanal olarak ayrılması nedeniyle kesilmesinden dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/386

KARAR NO: 2009/91

KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/442

KARAR NO: 2009/92

KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2872 sayılı Çevre Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/56

KARAR NO: 2009/95

KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 4857 sayılı İş Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/93

KARAR NO: 2009/100

KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/98

KARAR NO: 2009/101

KARAR TR : 13.04.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/83

KARAR NO: 2009/102
KARAR TR : 04.05.2009
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Özelleştirilen Bankada çalışmasını sürdüren personelin iş akdinin feshi üzerine özelleştirme öncesi sözleşmeli personel olarak çalıştığı dönem için talep ettiği kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma ücretinden doğan davanın, iş hukuku hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/104
KARAR NO: 2009/103
KARAR TR : 04.05.2009
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdare ile eczane arasında, indirimli ilaç satışına ilişkin sözleşme uyarınca verilen ilaçların bedelinin ödenmesi istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/118
KARAR NO: 2009/104
KARAR TR : 04.05.2009
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdarenin görevinde olan kamu hizmetini yürüttüğü sıradaki eyleminden doğan zararın giderilmesine yönelik olarak açılan ve 2577 sayılı Yasa'nın 2/1-b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/121
KARAR NO: 2009/105
KARAR TR : 04.05.2009
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/203
KARAR NO: 2009/107
KARAR TR : 04.05.2009
(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : İdarece kamulaştırmadan vazgeçilmesi nedeniyle mülkiyeti davacıya ait olan taşınmazda yer alan bina, bahçedeki ağaçlar ve bağ tiyeklerinin zarar gördüğünden bahisle uğranıldığı ileri sürülen maddi zararın tazmini istemiyle açılan davanın ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

———— • ————
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/242
KARAR NO: 2009/108

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2981 sayılı Yasa'nın 13/a maddesine göre hak sahibi olamayacağı için tapu verilmesi yolunda alınan Encümen kararının iptal edildiğinin bildirilmesi üzerine davacı tarafından söz konusu yerin adına tapuya tescili istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/292

KARAR NO: 2009/110

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Okul yerinde kalan davacıya ait gecekondunun yıktırılmasından dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/299

KARAR NO: 2009/111

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/369

KARAR NO: 2009/112

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 5179 sayılı Kanun uyarınca verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/424

KARAR NO: 2009/118

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 47/A maddesi uyarınca verilen ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanunla değişik 3. maddesi kapsamına giren idari para cezasına karşı yapılan itirazın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/432

KARAR NO: 2009/120

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : “30 gün geçici olarak meslekten alıkoyma” cezası ile cezalandırılan ve bu cezası yerine getirilen doktor olan davacı tarafından, cezanın İdare Mahkemesince iptali ve bu kararın Danıştay’ca onanması üzerine açılan manevi tazminat davasının İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

_____ • _____
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/439

KARAR NO: 2009/121

KARAR TR : 04.05.2009

(Hukuk Bölümü)

Ö Z E T : Mersin Limanında meydana gelen kaza nedeniyle yaralanıp sakat kalan davacı tarafından maddi ve manevi tazminat istemiyle davalılar aleyhine açılan davanın, TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü yönünden İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

_____ • _____
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/31

KARAR NO: 2008/31

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanığa yüklenen “yaralama” suçunun askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

_____ • _____
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/32

KARAR NO: 2008/32

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

_____ • _____
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/33

KARAR NO: 2008/33

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanığa yüklenen “kaybolmuş veya hata sonucu ele geçmiş eşya üzerinde tasarruf” suçunun askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

_____ • _____
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/34

KARAR NO: 2008/34

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanık hakkında, “üstünün eşyasını çalmak” suçuna uygun eylemleri nedeniyle açılan kamu davasının, ASKERİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/35

KARAR NO: 2008/35

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Sivil kişi sanık hakkında 353 sayılı Yasa kapsamında bulunmayan suç nedeniyle açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/36

KARAR NO: 2008/36

KARAR TR : 13.10.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanık hakkında, “İzin Tecavüzü” suçuna uygun eylemleri nedeniyle açılan kamu davasının, ASKERİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/38

KARAR NO: 2008/38

KARAR TR : 17.11.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2008/39

KARAR NO: 2008/39

KARAR TR : 17.11.2008

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 5275 sayılı Yasa'nın 98.maddesi uyarınca lehe olan hükümlerin uygulanmasına yönelik davanın daha önce hüküm veren ASKERİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/1

KARAR NO: 2009/1

KARAR TR : 02.02.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanığa yüklenen “sarkıntılık” suçunun askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/2

KARAR NO: 2009/2

KARAR TR : 02.02.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Jandarma personeli olan sanığa yüklenen eylemlerin jandarmanın askeri görevleri ile ilgili olmaması nedeniyle sanık hakkında açılan davanın ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/3

KARAR NO: 2009/3

KARAR TR : 02.02.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 5275 sayılı Yasa'nın 98.maddesi uyarınca lehe olan hükümlerin uygulanmasına yönelik davanın daha önce hüküm veren ASKERİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/5

KARAR NO: 2009/5

KARAR TR : 02.02.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/8

KARAR NO: 2009/8

KARAR TR : 02.02.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/10

KARAR NO: 2009/10

KARAR TR : 02.03.2009

(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanığa yüklenen "hırsızlık" suçunun askeri suç olmaması, askeri suça bağlı bulunmaması ve askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmiş olması nedeniyle, açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/11
KARAR NO: 2009/11
KARAR TR : 02.03.2009
(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Sağlık Kurulunca suç gününde askerliğe elverişli olmadığına karar verilen sanık hakkında 353 sayılı Yasa kapsamında bulunmayan suç nedeniyle açılan kamu davasının ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/13
KARAR NO: 2009/13
KARAR TR : 13.04.2009
(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : 5275 sayılı Yasa'nın 98.maddesi uyarınca lehe olan hükümlerin uygulanmasına yönelik davanın daha önce hüküm veren ASKERİ YARGI yerinde görülmesi gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/14
KARAR NO: 2009/14
KARAR TR : 13.04.2009
(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanık hakkında, "üst'e fiilen taarruz" suçu nedeniyle açılan kamu davasının, ASKERİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2009/15
KARAR NO: 2009/15
KARAR TR : 13.04.2009
(Ceza Bölümü)

Ö Z E T : Asker kişi sanık hakkında, "hırsızlık" ya da "kaybolmuş veya hata sonucu ele geçmiş eşya üzerinde tasarruf" suçuna uygun eylemleri nedeniyle açılan kamu davasının, ADLİ YARGI yerinde görülmesinin gerektiği hk.

[R.G. 24 Temmuz 2009 – 27298]

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

YORGİYADİS

Başvuru No: 48057/99
Strazburg
19 Ekim 2004

USULİ İŞLEMLER

Dava, Efrosini Yorgiyadis (“başvuran”) isimli bir Türk vatandaşı tarafından AİHS’nin 34. maddesi uyarınca Avrupa İnsan Hakları Komisyonu’na (“Komisyon”), 5 Nisan 1999 tarihinde Türkiye aleyhine 48057/99 no ile yapılan başvurudan kaynaklanmaktadır.

Mahkeme, 28 Ocak 2003 tarihinde başvurunun kısmi kabul edilemez olduğuna ve yargılamanın uzunluğu hakkındaki şikayetin Hükümet’e bildirilmesine karar vermiştir. Ayrıca Sözleşmenin 29/3 maddesi uyarınca esasların kabul edilebilirlikle birlikte incelenmesine karar vermiştir.

OLAYLAR

Efrosini Yorgiyadis isimli başvuran 1964 doğumlu olup İstanbul’da yaşamaktadır. Semiramis Gradlekova 25 Ekim 1982 tarihinde noter huzurunda Sözleşme imzalayarak başvuranı evlatlık edinmiştir. Semiramis Gradlekova 18 Kasım 1982 tarihinde vefat etmiştir. Başvuran, merhumun tek yasal mirasçısıdır.

Hazine 17 Mayıs 1983 tarihinde Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi’ne sözkonusu Sözleşmenin iptali için dava açmıştır. Hazine. Sözleşmenin gerekli şartları karşılamadığını ve dolayısıyla evlatlık için geçerli bir Sözleşme olmadığını ileri sürmüştür. Gradlekova’nın mal varlığının devlete transfer edilmesini istemişlerdir.

Savcı 3 Ağustos 1983 tarihinde Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi’ne başvuran ve dört kişi aleyhinde iddianame hazırlamış ve sahtecilik ve dolandırıcılıkla suçlamıştır.

El yazısı uzmanları 10 Ekim 1983 tarihinde Sözleşmedeki imzanın Semiramis Gradlekova’ya ait olduğunu belirten bir rapor hazırlamışlardır. Başvuran raporu Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi’ne sunmuştur. Mahkeme başka uzmanların da konu hakkındaki görüşlerini istemiştir. Sözkonusu uzmanlar da 27 Kasım 1985 tarihinde ilk rapordaki bulguları onaylamıştır.

Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi, kontratın evlatlık edinme hakkında bütün gerekleri karşıladığını belirterek Hazine’nin iddialarını reddetmiştir.

Hazine karara itiraz etmiştir. Yargıtay, 20 Aralık 1987 tarihinde Şişli İlk Derece Mahkemesi’nin kararını bozmuştur. İlk Derece Mahkemesi’nin Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki dava sonuçlanana kadar erteleme kararı vermiş olması gerektiği görüşündedir. Başvuran, karar düzeltme için Yargıtay’a başvurmuştur. Yargıtay 17 Ekim 1988 tarihinde bu talebi reddetmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir. Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi, 21 Nisan 1989 tarihinde Yargıtay kararına uyulmaması yönünde karar almıştır. Hazine’nin, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’na başvurması üzerine sözkonusu Kurul 21 Şubat 1990 tarihinde Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi’nin kararını bozmuştur.

Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi’nin talebi üzerine 4 Şubat 1991 tarihinde Adli Tıp Enstitüsü tarafından hazırlanan raporda kontratdaki imzanın Semiramis Gradlekova’ya ait olduğu belirtilmiştir. Ancak Adli Tıp Enstitüsü daha sonra hazırladığı bir raporda 4 Şubat 1991 tarihli raporunun, iki imzanın karşılaştırılmasına dayalı olduğunu ve daha başka belgeler üzerindeki

imzalarla karşılaştırıldığında imzanın Semiramis Gradlekova'ya ait olmadığını ortaya çıktığını belirtmiştir.

Adli Tıp Enstitüsü'nden 5 uzmanın 13 Mayıs 1992 tarihinde hazırladığı bir rapora göre imza Semiramis Gradlekova'ya ait değildir.

Başvuran başka bir grup uzmanın görüşünü talep etmiştir. 20 Mayıs 1993 tarihinde uzmanlar ve iki profesör tarafından hazırlanan rapora göre imza Semiramis Gradlekova'ya aittir.

Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi 16 Temmuz 1993 tarihinde Adli Tıp Enstitüsü'nün imzanın Semiramis Gradlekova'ya ait olup olmadığını saptanmasını istemiştir. Adli Tıp Enstitüsü'nden yedi uzman 10 Ağustos 1993 tarihinde imzanın ilgili kişiye ait olduğunu belirtmişlerdir. Bu uzmanların beşi 13 Mayıs 1992 tarihli rapora da imza atmıştır.

Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi 6 Eylül 1993 tarihinde zaman aşımına uğradığı için başvuran ve diğer sanıklar aleyhindeki davanın kapanmasına karar vermiştir. Mahkeme ayrıca Adli Tıp Enstitüsü'nün 13 Mayıs 1992 ve 10 Ağustos 1993 tarihli iki raporun karşıt olmasına dayanarak, her iki rapora da imza atan beş uzman hakkında cezai işlem başlatılmasına karar vermiştir.

Başvuran, Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararına itiraz etmiştir. 7 Haziran 1994 tarihinde Yargıtay başvuranın talebini reddetmiştir.

Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi 15 Aralık 1994 tarihinde Hazine'nin sahtecilik iddiasını kanıtlayamadığını ileri sürerek, iddiayı reddetmiştir. Hazine itiraz etmiştir. Yargıtay, 20 Nisan 1995 tarihinde Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi'nin kararını bozmuştur.

Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi Yargıtay'ın kararına uymama kararı almıştır. Hazine, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na başvurmuştur. Söz konusu Kurul ise 12 Mart 1997 tarihinde Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi'nin kararını bozmuştur.

Şişli Asliye Hukuk Mahkemesi 9 Aralık 1997 tarihinde Yargıtay'ın kararına uyma kararı almıştır. 7 Mayıs 1998 tarihinde Yargıtay kararı onamıştır.

Yargıtay, 15 Kasım 1998 tarihinde başvuranın karar düzeltme talebini reddetmiştir.

HUKUK

1. SÖZLEŞME'NİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, yargılamanın uzunluğunun Sözleşme'nin 6/1 maddesindeki "makul süre" kuralına aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Hükümet, bu iddiaya itiraz etmiştir.

A Süre Faktörü

Dava işlemleri 17 Mayıs 1983 tarihinde başlamış ve 15 Kasım 1998 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla dava 15 yıl altı ay sürmüştür. 3 Ağustos 1983 tarihinde başlayan cezai işlemler ve Yargıtay'ın 7 Haziran 1994 tarihinde başvuranın talebini reddetmesi Sözleşmenin 6. maddesi bağlamında farklı bir şikayetin konusu olamaz. Ancak, yargılamanın uzunluğunu dikkate alarak Mahkeme, davayı makul süre kuralına uyumu açısından değerlendirecektir.

Dahası, Mahkeme sadece Türkiye'nin bireysel başvuru hakkını kabul ettiği 28 Ocak 1987 tarihinden sonra geçen onbir yıl on aylık süreyi incelemeye yetkilidir. Ancak Mahkeme yine de davanın ilgili tarihte hangi aşamada olduğunu değerlendirmek zorundadır. İlgili tarihte dava başladığından beri dört yıl geçmişti.

B. Kabul Edilebilirlik

Mahkeme, Sözleşme'nin 35/3 maddesinin anlamı dahilinde başvurunun geri kalan kısmının temelden yoksun olduğu görüşünde değildir. Herhangi bir sebeple kabul edilemez değildir ve dolayısıyla kabul edilebilir olduğu ilan edilmelidir.

C. Esaslar

Mahkeme yargılamanın uzunluğunun davanın kendi şartları içinde ve içtihatları ile belirlenen kriterler temelinde ve başvurularla ilgili otoritelerin tutumlarının dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

1. Davanın Karmaşıklığı

Hükümet, birçok uzmanın imzanın gerçekliğini doğrulamak için görevlendirilmesi gerektiğini hatırlatarak davanın karmaşık olduğunu belirtmiştir. Birbiri ile çelişen raporlar hazırlandığı için ulusal mahkemeler daha fazla kanıt istemişlerdir.

Başvuran, Hükümet'in iddiasına itiraz etmiştir.

Mahkeme, yargılamanın uzunluğunun sadece davanın karmaşıklığına bağlanamayacağı görüşündedir.

2. Başvuranın Tutumu

Hükümet, başvuranın dilekçe hakkını kullanma hakkı olduğunu belirterek bunun yanısıra beş ayrı durumda dilekçe sunmak suretiyle davanın uzamasına yol açtığını tartışmıştır.

Başvuran bu iddiaya itiraz etmiş ve Hazine'nin de hukuk mahkemesinin kararlarına dört kere itiraz ettiğini belirtmiştir. Mahkeme başvuranın haklarını kullandığı için suçlanamayacağını, bunu istismar ettiğini gösterecek bir durumun var olmadığını ve mahkemenin zamanını boşa harcamasına yol açmadığını belirtmiştir.

3. Yetkililerin Tutumu

Hükümet, idareye ve yargı mercilerine bağlanabilecek herhangi bir gecikme yaşanmadığını ileri sürmüştür. Toplam yirmiyedi duruşma yapıldığını ve duruşmalar arasındaki en uzun aralığın üç ay olduğunu belirtmiştir. Şişli İlk Derece Mahkemesi beş, Yargıtay altı, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu ise toplam dört karar vermiştir. Hukuki ve cezai işlemler sırasında onbeş yılda toplam onbeş karar verilmiştir. Ayrıca üst mahkemeler hukuk mahkemesinin, ceza davası sonuçlanan kadar erteleme kararı alması talebinde bulunmuşlardır.

Başvuran, ceza davasının on yıl dokuz ay ve hukuk davasının on beş yıl sürdüğünü, yaşam süresinin atmış yıl olduğu bir ülkede bu sürenin makul olmadığını ileri sürmüştür.

Mahkeme, Yargıtay'ın 20 Aralık 1987 tarihli ceza davası sonuçlanana kadar hukuk davasının ertelenmesi kararının suçlanamayacağını düşünmektedir. Şişli İlk Derece Mahkemesi, ceza

davasının sonuçlandığı 7 Haziran 1994 tarihine kadar beklemek zorundaydı ve ceza davası süre aşımına uğradığı için kapanmıştı. Ceza davası, uzmanların birbirine karşı bulguları yüzünden uzamıştı ve Mahkeme, hukuk davasının uzunluğunun ceza davasının uzun sürmesine bağlanılabileceği görüşündedir.

Mahkeme ayrıca, ceza mahkemelerinin kontrattaki imzanın doğruluğu hakkında sonuca varamamasına bağlı olarak hukuk mahkemesinin bu konuyu yeniden ele almak zorunda kaldığını belirtmiştir. Şişli İlk Derece Mahkemesi'nin yenilenen davadaki kararı ile Yargıtay'ın son kararı arasında dört yıllık bir süre olduğu dikkate alınmalıdır. Dolayısıyla Mahkeme, davanın makul bir süre içinde tamamlanmadığı sonucuna varmıştır.

Bu nedenle, Sözleşme'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

II. SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

A. Tazminat

Başvuran, sözkonusu mülkün değeri ve ödediği vergiler için maddi tazminat başlığı altında 13,122,407.38 ABD Doları, manevi tazminat başlığı altında ise 200,000 ABD Doları talep etmiştir.

Hükümet, başvuranın mülkünden faydalanma hakkının ihlal edildiği iddiasının Mahkeme'nin 28 Ocak 2003 tarihli kararı ile kabul edilemez bulunduğunu, maddi tazminat talebinin yargılamanın uzunluğu ile bağlantılı olmadığını tartışmış manevi tazminat talebinin ise temelden yoksun olduğunu ve abartılı olduğunu savunmuştur.

Mahkeme, sadece yargılamanın uzunluğu bağlamındaki ihlal bulgusu ile bağlantılı olarak tazminata hükmedebileceğini tekrarlamıştır. Sözleşmenin 6. maddesinin ihlali ve maddi tazminat talebi arasında nedensel bir bağ gösterilmemiştir. Dolayısıyla başvuranın maddi tazminat talebini reddetmiş ancak manevi tazminat başlığı altındaki talep ile ilgili olarak başvuranın yargılamanın uzunluğu bağlamında stres ve endişe yaşadığını belirtmiş ve hakkaniyete uygun bir değerlendirme yaparak ve içtihatlarına bağlı kalarak toplam 7,500 Euro ödenmesine karar vermiştir.

B. Mahkeme Masrafları

Başvuran ulusal mahkemelerde yapılan masraflar için 2,059,260 ABD Doları Sözleşme organları huzurundaki dava için ise 686,420 ABD Doları talep etmiştir.

Hükümet, başvuranın iddialarını reddetmiştir. Hükümet bu başlık altında ödenecek tazminatın ulusal mahkemelerde yapılan harcamaları kapsayamayacağını belirtmiş ve sadece belgelerle ispatlanan harcamalar için ödeme yapılabileceğini savunmuştur.

Mahkeme'nin içtihatlarına göre başvuranın sadece gerekli olduğu için yapılan harcamalarının ve makul talepleri için ödeme yapılacaktır. Mahkeme, içtihatlarındaki kurallara uygun olarak ve dava dosyasındaki bilgilere dayanarak 2,500 Euro ödenmesini uygun bulmuştur.

C. Gecikme Faizi

Mahkeme Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faiz oranı olarak benimsenmesine karar vermiştir.

BU NEDENLERDEN DOLAYI MAHKEME OYBİRLİĞİYLE

1. Başvuru ile ilgili geri kalan şikayetlerin kabul edilebilir olduğuna;
2. Sözleşmenin 6/1 maddesinin ihlal edildiğine;
3. a) Sorumlu Devlet'in Sözleşme'nin 44/2 maddesi uyarınca aşağıdaki meblağları kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde başvurana ödeme günündeki kur üzerinden Türk Lirası'na çevrilerek ödemesine;
 - i) Manevi tazminat başlığı altında 7,500 Euro;
 - ii) Mahkeme masrafları için 2,500 Euro;
 - iii) Yukarıdaki miktarlara yansıtılabilecek vergilerin muaf tutulmasına;

b) Üç aylık sürenin aşılmasından ödeme gününe kadar geçen süre için yukarıdaki meblağlara Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faiz oranı olarak uygulanmasına ;
7. Başvuranın diğer adil tazmin taleplerinin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

Karar İngilizce çıkmıştır ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları uyarınca 19 Ekim 2004 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KENAR/Türkiye Davası*

Başvuru No. 67215/01
Strazburg
13 Aralık 2007

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 67215/01 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı olan İbrahim Kenar'ın ("başvuran") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 18 Eylül 2000 tarihinde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, AIHM önünde İstanbul Barosu avukatlarından H. Çekiç tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

Dava olayları taraflarca sunulduğu şekilde şöyle özetlenebilir:

1. Başvuranın yakalanması ve tutukluluğu

Başvuran 1972 doğumludur ve Edirne’de yaşamaktadır. 7 Şubat 1996 tarihinde Edirne Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından, yasadışı silahlı DHKP-C örgütü mensubu olduğu şüphesiyle yakalanmıştır.

Edirne Emniyet Müdürlüğü 8 Şubat 1996 tarihli resmi yazı ile diğer örgüt üyelerinin yakalanması için şüphelilerin ayrıntılı olarak sorgulanması gerektiğini bildirerek gözaltı süresinin 12 Şubat 1996 tarihinde kadar uzatılmasını Başsavcılıktan talep etmiş, Başsavcılık gözaltı süresini 11 Şubat 1996 günü mesai bitimine kadar uzatmıştır.

Başvuran gözaltı süresinde çeşitli kötü muamelelere tâbi tutulduğunu ve belli ifadelerin kendisine zorla imzalatıldığını iddia etmiştir.

Gözaltı süresinin sona ermesini takiben 12 Şubat 1996 tarihinde Edirne Adli Tıp Kurumu’nda muayene edilen başvuranın vücudunda yaralanma ya da fiziksel şiddet izi tespit edilmemiştir. Aynı tarihte Edirne Sulh Ceza Mahkemesine çıkarılmış, mahkeme başvuranın tutukluluğuna karar vermiştir. Kötü muamele iddiasını burada da dile getirmiş ve İstanbul DGM’deki yargılamada kendisine yöneltilen suçlamaları reddetmiştir. Ancak iddia konusu kötü muamelenin ayrıntılarını vermemiş, sadece görevli polisler tarafından tehdit edildiğini ve içeriğini bilmediği belgelerin kendisine imzalatıldığını öne sürmüştür.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

2. İstanbul DGM’deki yargılama

11 Mart 1996 tarihinde İstanbul DGM Başsavcısı başvuran ve diğer 4 sanığı yasadışı silahlı DHKP-C örgütü mensubu olmak ve örgüte yardım ve yataklıkla suçlayan bir iddianame sunmuştur. Suçlamalar TCK’nın 168/2. ve 3713 sayılı Yasa’nın 5. maddesine dayanmaktaydı. İddianamede başvuranın suçlandığı üç eylem; 1. DHKP-C örgüt propagandasının yer aldığı broşürler dağıtmak, 2. Bir kamyona Molotof kokteyli atmak ve bir dükkanın girişine poster yapıştırmak 3. Bir stadyumun duvarlarına boya ile slogan yazmak şeklindeydi.

İstanbul DGM’de 21 Mayıs 1996 tarihinde yapılan duruşmada başvuran, hakkındaki suçlamaları reddetmiş, gözaltında kötü muamele iddialarını tekrarlamış, gözaltında imzalamış olduğu ifadeleri reddetmiş, Başsavcı ve Tetkik Hakimine verdiği ifadelerin doğru olduğunu beyan etmiştir.

Savcı, esas hakkındaki mütalaasında başvuranın TCK’nın 169 ve 3713 sayılı Yasa’nın 5. maddesi uyarınca cezalandırılmasını talep etmiştir. 8 Nisan 1997 tarihinde İstanbul DGM başvuranı TCK’nın 169. maddesi uyarınca, DHKP-C’ye yardım ve yataklık etmek suçundan 4 yıl 6 ay hapis cezasına mahkûm etmiştir.

3. Temyiz ve müteakip işlemler

Başvuran 21 Mayıs 1997 tarihinde Yargıtay’a temyiz başvurusu yapmış, sadece karakolda kendisi ve diğer sanıkların baskı altında alınan ifadelerine dayanarak mahkûm edildiğini savunmuştur.

9 Aralık 1997 tarihinde Yargıtay birinci derece mahkemesinin kararını bozmuş, başvuranın eylemlerinin çeşitlilik ve süreklilik arzettiği, bu nedenle TCK'nın 168/2. maddesinde belirtilen yasadışı silahlı örgüt üyesi olmak suçundan yargılanıp mahkûm edilmesi gerektiğine hükmetmiştir.

İstanbul DGM 7 Temmuz 1998 tarihli kararında bir kez daha başvuranın eylemlerinin TCK'nın 169. maddesine uyduğuna hükmetmiş, dava Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na sevk edilmiştir.

11 Mayıs 1999 tarihinde Genel Kurul birinci derece mahkemesinin kararını bozmuş, dava dosyasında yer alan delillerin başvuranın örgütün faal bir üyesi olduğunu açıkça gösterdiğini belirtmiştir. Dava yeniden incelenmek üzere İstanbul DGM'ye gönderilmiştir.

Bu sırada Anayasada yapılan bir değişiklikle İstanbul DGM heyetinde yer alan askeri Yargıcın yerine 22 Haziran 1999 tarihinde sivil bir yargıç atanmıştır.

22 Temmuz 1999 tarihinde başvuran Edirne Adli Tıp Kurumu'nda muayene edilmiş, adli tabip başvuranın vücudunda kötü muamele ya da fiziksel şiddet izi bulunmadığını belirtmiştir.

Üç sivil yargıçtan oluşan İstanbul DGM heyeti 4 Nisan 2000 tarihli kararla Yargıtay kararına uymuş ve başvurunu TCK'nın 168/2. maddesi uyarınca yasadışı DHKP-C örgütü üyeliğinden mahkûm etmiştir. Ancak mahkeme başvurunu bir kamyonu Molotof kokteyli atmak ve bir bankanın para çekme makinesini yakmak suçlarından beraat ettirmiştir. Başvuran 12 yıl 6 ay hapse mahkûm olmuş, ayrıca kamu hizmetinden men edilmiştir.

Cezasının ertelenmesine karar verilen başvuran, 1 Şubat 2002 tarihinde salıverilmiştir.

1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren yeni TCK'nın 314/2. maddesinde başvuranın işlediği suç için daha hafif bir ceza öngörülmesini takiben 14 Ekim 2005 tarihinde İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi başvuranın aldığı cezayı yeniden değerlendirmiş ve cezayı 6 yıl 3 ay hapse indirmiştir.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6/1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi heyetinde askeri bir yargıcın yer alması nedeniyle AİHS'nin 6/1. maddesi bağlamında bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil yargılanmamaktan şikâyetçi olmuştur. Ayrıca mahkumiyetinin sadece baskı altında alınan ifadelerine dayandığını iddia etmiştir.

Hükümet iddialara karşı çıkmış, başvuran ısrarcı olmuştur.

A. Kabul edilebilirlik

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

1. Devlet Güvenlik Mahkemesinin bağımsızlığı ve tarafsızlığı

Hükümet, askeri yargıcın yargılama tamamlanmadan değiştirilmiş olması nedeniyle başvuranın üç sivil yargıçtan oluşan bir devlet güvenlik mahkemesi tarafından mahkûm edildiğini ifade etmiştir.

Başvuran iddialarında ısrar etmiştir.

Mahkeme DGM heyetlerinde yer alan askeri yargıçların statülerinin belli yönlerinin onların yürütmeden bağımsızlıklarını tartışmalı hale getirdiğini sürekli olarak ifade etmiştir (bkz. *İncal – Türkiye, Karar Raporları 1998-IV; Çiraklar – Türkiye, Raporlar 1998-VII*). Mahkeme ayrıca *Öcalan – Türkiye* ([BD], no. 46221/99) davasında, askeri yargıcın yargılama sırasında yürürlükte kalan bir ya da daha fazla ara kararda yer alması halinde yargılama devam ederken karardan önce onun yerine sivil bir yargıcın getirilmesinin, DGM'de uygulanan müteakip usul bunu gidermiyorsa başvuranın mahkemenin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile ilgili makul şüphelerini dağıtamadığını tespit etmiştir.

Somut davada Mahkeme, İstanbul DGM heyetinde yer alan askeri yargıcın yargılamanın ancak son safhasında değiştirilmiş olduğunu gözlemler. Bu zamana kadar mahkeme başvuranın suçunu çoktan tespit etmiştir. Üç sivil yargıçtan oluşan heyet için Yargıtay Genel Kurulu kararından sonra sadece suçun yeniden tespiti ve nihai cezanın verilmesine karar vermek kalmıştır.

Bu bağlamda somut başvuru Mahkemenin *Mahmut Yaşar – Türkiye* (no. 46412/99) davasında vermiş olduğu karardan ayrılmaktadır. Söz konusu davada Mahkeme başvuranın Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsız ve tarafsız olmadığı iddiasını reddederken Yargıtay 9. Dairesinin karar bozmasını takiben üç sivil yargıçtan oluşan Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin başvuranı yeniden mahkûm etmeden önce olayların tamamını yeniden incelemiş ve delilleri yeniden değerlendirmiş olmasını dikkate almıştır.

Bu şartlar altında Mahkeme askeri yargıcın yargılama tamamlanmadan önce değiştirilmesinin başvuranın mahkemenin bağımsızlığı ve tarafsızlığı ile ilgili makul şüphelerini gideremediğini tespit etmiştir (bkz. *Aslan ve Şancı – Türkiye*, no. 58055/00).

Buna göre AİHS'nin 6/1. maddesi ihlal edilmiştir.

2. Yargılamanın adil olmadığı iddiası

Başvuran İstanbul DGM'nin kendisini işkence ile alınan ifadeleri temelinde mahkûm ettiğini savunmuştur.

Hükümet başvuranın iddialarının açıkça dayanaktan yoksun olduğunu iddia etmiştir. Bu bağlamda ulusal mahkemelerin başvuranın iddialarını incelediğini ve özellikle 12 Şubat 1996 tarihli tıbbi rapor ve başvuranın iddialarını kanıtlayamamasını dikkate alarak bunların dayanaksız olduğunu tespit ettiğini kaydetmişlerdir.

Başvuranın bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından yargılanma hakkının ihlal edildiği tespitini dikkate alan Mahkeme, somut dava koşullarında başvuranın yargılamanın adil olmadığı yönündeki şikâyetini incelemeye gerek görmemektedir.

II. AİHS’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS’nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmecî Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran 5,000 Euro maddi, 10,000 Euro manevi tazminat talep etmiştir.

Hükümet, bu başlık altında ödeme yapılmaması gerektiğini savunmuştur.

Maddi tazminata ilişkin olarak Mahkeme, AİHS’nin ihlalinin gerçekleşmemesi halinde DGM’deki yargılamanın sonucunun ne olabileceği hakkında yorum yapamayacağı görüşündedir (bkz. *Findlay – İngiltere, Raporlar 1997-I*). Ayrıca başvuranın maddi tazminata ilişkin talebi delillerle desteklenmemiştir. Bu nedenle başvurana maddi tazminat ödenmesi uygun değildir.

Manevi tazminata ilişkin olarak Mahkeme, ihlal tespitinin başvuran tarafından uğranmış tüm manevi zararları tazmin için tek başına yeterli olduğu görüşündedir (bkz. *Çıraklar*, yukarıda anılan).

AİHM, sözkonusu davada olduğu gibi, bir kişinin AİHS’nin bağımsızlık ve tarafsızlık şartlarını yerine getirmeyen bir mahkeme tarafından hüküm giymesi durumunda, istenirse yargılamanın yeniden yapılması veya davanın yeniden açılmasının, prensipte ihlalin düzeltilmesi için uygun bir yol olduğu görüşündedir (bkz. *Öcalan – Türkiye*, yukarıda anılan).

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran ayrıca AİHM önündeki masraflar için 5,500 Euro talep etmiştir.

Hükümet, başvuranın ilgili destekleyici belgelerle iddialarını kanıtlayamamış olması nedeniyle bu başlık altında ödeme yapılmaması gerektiğini savunmuştur.

AİHM’nin içtihadına göre bir başvuran, ancak masrafların gerçekten ve gerektiği için yapıldığı ve miktarın makul olduğu kanıtlanmış ise bunları geri almaya hak kazanmaktadır. Sözkonusu davada yukarıdaki ölçütler ve başvuranın iddiasını kanıtlayamamasını göz önünde bulundurarak AİHM bu başlık altında tazminata hükmetmez.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kabuledilebilir olduğuna;
2. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinin bağımsızlığı ve tarafsızlığıyla ilgili şikâyete ilişkin olarak AİHS’nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğine;

3. Başvuranın AİHS'nin 6. maddesine dayanan, yargılamanın adil olmasına ilişkin diğer şikâyetinin incelenmesine gerek bulunmadığına;
4. İhlal tespitinin başvuran tarafından uğranmış tüm manevi zararları tazmin için yeterli olduğuna;
5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. paragrafları uyarınca 13 Aralık 2007 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Stanley NAISMITH
Kâtip Yardımcısı

Boštjan M. ZUPANČIČ
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

FAHRETTİN AYDIN/Türkiye Davası*

Başvuru No. 31695/02
Strazburg
29 Ocak 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 31695/02 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Fahrettin Aydın'ın ("başvuran") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 6 Haziran 2002 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, AİHM önünde Diyarbakır Barosu avukatlarından E. Talay tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1963 doğumludur ve Diyarbakır'da yaşamaktadır. Eğitim-Sen üyesi bir tarih öğretmeni olan başvuran, somut başvuruya yol açan olaylar yaşandığında Diyarbakır Atatürk Lisesi'nde görev yapmaktaydı.

26 ve 27 Ekim 1998 tarihlerinde Eğitim-Sen'in bağlı olduğu KESK'in Diyarbakır şubesinde yapılan çağrıyla, sendikali devlet memurlarının olağanüstü hal bölgesi dışındaki

diğer görevlere atanmasını protesto etmek amacıyla başvuran işyerine, üzerinde “Sürgünler bizi korkutamaz – KESK Diyarbakır” sloganı yazan bir rozet takarak gelmiştir.

28 Mayıs 1999 tarihinde 285 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 4 (g) maddesi uyarınca Olağanüstü Hal Bölge Valisi kararı ile Milli Eğitim Bakanlığı başvurusu Giresun'daki bir okula tayin etmiştir.

Başvuran Diyarbakır İdare Mahkemesi'ne başvurarak Giresun'a tayininin iptal edilmesini istemiştir. Mahkeme 14 Haziran 2000 tarihinde esas üzerine inceleme yapmadan talebi reddetmiş, KHK'nın 7. maddesine göre sözkonusu KHK'ya binaen yapılan idari işlemlerin iptali için idare mahkemelerine başvurulamayacağını kaydetmiştir.

Başvuran 14 Haziran 2000 tarihli kararı 28 Ağustos 2000 tarihinde temyiz etmiş, dilekçesinde sözkonusu KHK'nın 7. maddesinin AİHS'nin 6 ve 13. maddesinde belirtilen haklarını ihlal ettiğini savunmuştur.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

18 Ekim 2001 tarihinde Danıştay, Diyarbakır İdare Mahkemesinin kararını onamış, Danıştay kararı başvurana 12 Aralık 2001 tarihinde tebliğ edilmiştir.

Hükümet, görüşlerinde başvuranın kendi isteği üzerine 21 Haziran 2006 tarihinde Diyarbakır'daki bir okula tayin edildiğini bildirmiştir.

HUKUK

III. HÜKÜMETİN ÖN İTİRAZLARI

Hükümet öncelikle somut başvurunun AİHS hükümleriyle madde bakımından uyumsuz olması nedeniyle reddedilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Bu bağlamda Mahkemenin içtihadına atıfta bulunmuşlar (*Pellegrin – Fransa* [BD], no. 28541/95) ve devlet memurlarının meslek hayatına ilişkin ihtilafların AİHS'nin 6. maddesi kapsamı dışında olduğunu savunmuşlardır.

İkinci olarak başvuranın Giresun'a tayinini takiben başka bir şehre tayin edilmesini Milli Eğitim Bakanlığı'ndan talep etmemiş olması nedeniyle iç hukuk yollarını tüketmemiş olduğunu savunmuşlardır. Bu bağlamda başvuranın 2006 yılında böyle bir talepte bulunduğu Diyarbakır'daki bir okula tayin edildiğini hatırlatmıştır.

AİHS ile uyumsuzlukla ilgili ilk ön itiraza ilişkin olarak Mahkeme, önceki davalarda Hükümetin benzer itirazlarını inceleyip reddetmiş olduğunu hatırlatır (bkz. *Metin Turan – Türkiye*, no. 20868/02). Bu bağlamda sözkonusu memur ile devlet arasındaki ilişkinin özel niteliği nedeniyle, maaş, ödenek ve benzer haklara ilişkin sıradan iş ihtilaflarının AİHS'nin 6/1. maddesinin güvencesinden mahrum bırakmanın ilke olarak doğru olmadığına dair yeni içtihadına işaret eder (*Vilho Eskelinen vd. – Finlandiya* [BD], no. 63235/00). Bu nedenle sözkonusu itirazı reddeder.

İç hukuk yollarının tüketilmediği konusundaki ikinci itiraza ilişkin olarak ise Mahkeme bu itirazın AİHS'nin 13. maddesine dayalı olarak getirilen şikâyetin esası ile yakından ilişkili olduğu görüşündedir. Bu nedenle itirazı şikâyetin esası ile birleştirir.

IV. AİHS'NİN 11. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran AİHS'nin 11. maddesine dayanarak başka bir şehre tayin edilmesinin sendikal faaliyetlerine bir misilleme olduğunu savunmuştur.

Hükümet bu görüşe itiraz etmiştir. Başvuranın görev yerinin değiştirilmesinin sendikal faaliyetleri ile ilgisi olmadığını belirtmişler ve tayinden sonra da başvuranın bunlara devam edebileceğini savunmuşlardır. Hükümete göre 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu uyarınca tüm kamu görevlileri değişik şehirlerde görevlendirilebilmektedir.

Kendisine sunulan tüm delilleri inceleyen Mahkeme, başvuranın Giresun'a sendikal faaliyetleri yüzünden tayin edildiği iddiasını destekleyen tespit ya da delil sunmadığını belirtir (bkz. *a contrario Metin Turan*, yukarıda anılan). Bu nedenle Mahkeme, başvuranın tayininin AİHS'nin 11. maddesinde belirtilen haklarına bir ihlal teşkil ettiğini tespit etmemiştir.

Mahkeme ayrıca daha önce benzer şikâyetler inceleyip ihlal tespit etmediğini hatırlatır (bkz. *Ertaş Aydın vd*, no. 43672/98; *Ademyılmaz vd. – Türkiye*, no. 41496/98, 41499/98, 41501/98, 41502/98, 41959/98, 41602/98 ve 43606; *Bulğa vd. – Türkiye*, no. 43974/98 ve *Akat – Türkiye*, no. 45050/98). Mahkeme somut davada yukarıda anılan başvurulardaki tespitlerinden uzaklaşmak için özel koşul görmemektedir.

Başvurunun bu kısmı açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle AİHS'nin 35/3. ve 35/4. maddeleri uyarınca reddedilmelidir (ayrıca bkz. *Soysal vd. – Türkiye*, no. 54461/00, 54579/00 ve 55922/00).

V. AİHS'NİN 6 VE 13. MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, iç hukukta 285 sayılı KHK uyarınca yapılan idari işleme itiraz edebileceği etkili bir yol olmamasından şikâyetçi olmuştur. Bu bağlamda AİHS'nin 6 ve 13. maddelerini öne sürmüştür. Mahkeme başvuranın şikâyetinin 13. madde kapsamında incelenmesi gerektiğini belirtir.

Hükümet başvuranın görüşüne itiraz etmiştir.

A. Kabuledilebilirlik

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

Mahkeme o tarihte yürürlükte olan mevzuatın 285 sayılı KHK'ya dayalı olarak yapılan idari işlemlerin iptali için idari mahkemelere başvurulmasına izin vermediğini gözlemler.

Mahkeme daha önce benzer davaları incelemiş ve Türk hukuk sisteminde başvuranın başka bir şehirde görevlendirilmesi şeklindeki idari işleme itiraz edebileceği etkili hukuk yolu bulunmaması bakımından AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir (*Ertaş Aydın vd*, yukarıda anılan; *Ademyılmaz vd*, yukarıda anılan; *Bulğa vd*, yukarıda anılan; *Akat*, yukarıda anılan; *Soysal vd*, yukarıda anılan). Somut davada başka bir sonuca varmak için neden görmemektedir. Bu nedenle Hükümetin ön itirazı reddedilmelidir.

Sonuç olarak 13. madde ihlal edilmiştir.

VI. AİHS'NİN DİĞER MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran AİHS'nin 8, 10 ve 14. maddelerini öne sürmüş, Hükümet iddialara itiraz etmiştir.

Mahkeme, başvuranın AİHS'nin 8, 10 ve 14. maddelerine dayanan şikayetlerini incelemiştir. Ancak elindeki tüm delilleri dikkate aldığı davada sözkonusu hükümlerin ihlalini ortaya çıkarabilecek unsur tespit etmemektedir. Bu nedenle başvurunun bu kısmı açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle AİHS'nin 35/3. ve 35/4. maddeleri uyarınca reddedilmelidir.

VII. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

C. Tazminat

Başvuran, kendisinin Giresun'a tayin edilmesi, ailesinin ise Diyarbakır'da kalması nedeniyle sürekli seyahat etmek zorunda kaldığını ifade etmiştir. Bu nedenle 20,000 Euro maddi, 10,000 Euro manevi tazminat talep etmiştir.

Hükümet taleplere itiraz etmiştir.

Mahkeme tespit edilen ihlal ile talep edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı kuramamaktadır; bu nedenle talebi reddeder. Ancak başvuranın belli bir manevi zarara uğramış olduğu kanaatinde. Dava koşullarını dikkate alarak ve hakkaniyete uygun olarak başvurana bu başlık altında 500 Euro ödenmesine hükmeder.

D. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran ayrıca AİHM önündeki masraf ve giderler için 3,000 Euro talep etmiş, Hükümet talebe itiraz etmiştir.

AİHM'nin içtihadına göre bir başvuran, ancak masrafların gerçekten ve gerektiği için yapıldığı ve miktarın makul olduğu kanıtlanmış ise bunları geri almaya hak kazanmaktadır. Sözkonusu davada başvuran talep ettiği masrafları gerçekten yaptığını kanıtlamamıştır. Bu nedenle bu başlık altında ödeme yapılmayacaktır.

E. Gecikme faizi

AİHM, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi faizlerine uyguladığı orana üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM OYBİRLİĞİYLE,

6. Hükümetin iç hukuk yollarının tüketilmemesine ilişkin ön itirazının şikayetin esası ile birlikte incelenmesine ve itirazın reddine;
7. Etkili hukuk yolu hakkına ilişkin şikâyetin kabuledilebilir, başvurunun kalan kısmının kabuledilemez olduğuna;
8. AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğine;
9. (a) Sorumlu Devlet'in başvurana, AİHS'nin 44/2. maddesi uyarınca kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihinde geçerli olan kur üzerinden Yeni

- Türk Lirası'na çevrilerek ve uygulanabilecek her türlü vergiden muaf tutularak 500 Euro (beş yüz Euro) manevi tazminat ödemesine;
- (b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten ödemenin yapılmasına kadar geçen süre için Hükümetin, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredilere uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak uygulanmasına;
10. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AIHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları uyarınca 29 Ocak 2008 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Sally DOLLÉ
Kâtip

Françoise TULKENS
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ERSEVEN VE DİĞERLERİ/Türkiye*

Başvuru No. 27225/02
Strazburg
24 Ocak 2008

FINAL
24/04/2008
İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 27225/02 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşları İlhami Erseven, Hikmet Yıldırım, Veli Ateş, İsmail Öztoran, Ellez Duman, İsmail Kaya, Kenan Atakul, Süleyman Çetinkaya ve Bekir Arslan'ın ("başvuranlar"), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 22 Nisan 2002 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ("AİHS") Temel İnsan Haklarını güvence altına alan 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuranlar, Ankara Barosu avukatlarından Fevzi Gümüş tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Sırasıyla 1954, 1957, 1961, 1965, 1960, 1956, 1959, 1964 ve 1958 doğumlu olan başvuranlar Ankara, İzmir, İstanbul ve Çorum'da yaşamaktadır. Genel merkezi Ankara'da

bulunan bir sivil toplum kuruluşu olan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin ("Dernek") yönetim ve denetleme kurulları mensuplarıdır.

15 Kasım 2000'de Ankara Valiliği'nden görevliler, derneğin genel merkezinde bir teftiş gerçekleştirmiştir. Yönetim kurulu üyelerinin, üye kayıt defteri tutmadıklarını ve denetleme kurulu üyelerinin derneği belirli aralıklarla denetlemeyerek 2908 sayılı Dernekler Kanunu'nun 62. ve 29. maddelerini ihlal ettiklerini tespit etmişlerdir.

21 Kasım 2000'de Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden görevliler, derneğin kayıtlarını kontrol ederek hatalar bulmuştur. Emniyet Müdürlüğü daha sonra yönetim ve denetleme kurulu mensupları aleyhinde bir soruşturma talep etmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Belirsiz bir tarihte, Ankara Cumhuriyet Savcısı derneğin yönetim ve denetleme kurulu mensuplarını kişi başı 92,510,000¹ TRL para cezasına çarptırmıştır.

15 Ocak 2001'de yönetim ve denetleme kurulu mensuplarına bir ödeme emri gönderilmiş ancak sözkonusu kişiler para cezasını on günlük yasal zaman sınırı içerisinde ödememişlerdir.

Müteakiben, 17 Nisan 2001'de Ankara Cumhuriyet Savcısı, başvuranlar ve yine yönetim ve denetleme kurulu mensubu olan diğer 17 kişi aleyhinde bir iddianame hazırlamıştır. Cumhuriyet Savcısı sanıkların, Ceza Kanunu'nun 29. ve 62. maddelerine uymamaları nedeniyle Dernekler Kanunu'nun 86. ve Ceza Kanunu'nun 119/5. maddesi uyarınca para cezasına çarptırılmalarını istemiştir.

11 Eylül 2001'de Ankara Sulh Ceza Mahkemesi, ceza kararname çıkararak başvuranları ve diğer sanıkları suçlu bulmuş ve onları kişi başı 136,890,000² TL ağır para cezasına çarptırmıştır.

8, 9, 12 ve 22 Ekim 2001'de başvuranlar, 11 Eylül 2001 tarihli karara karşı görüşlerini sunmuşlardır. Dilekçelerinde, savunma yapma fırsatından mahrum bırakıldıklarını ve bu nedenle adil şekilde yargılanmadıklarını ileri sürmüşlerdir.

Ankara Asliye Ceza Mahkemesi, aşağıda kaydedilen tarihlerde başvuranların itirazlarını reddetmiştir:

- 11 Ekim 2001'de İlhami Erseven, Bekir Arslan, Süleyman Çetinkaya ve İsmail Kaya³;
- 15 Ekim 2001'de İsmail Öztoran;
- 22 Ekim 2001'de Kenan Atakul ve Hikmet Yıldırım;
- 30 Ekim 2001'de Ellez Duman.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, kendilerine yöneltilen suçlamalar karara bağlanırken kamuya açık şekilde yargılanmadıkları ve kendilerini savunmalarına izin verilmemesinin, AİHS'nin 6. maddesinin ihlaline neden olduğu hususunda şikayette bulunmuşlardır.

A. Kabul edilebilirlik

Hükümet Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman dışındaki 6 başvuranın, altı aylık süre kuralına uymadığını belirtmiştir. Yukarıda kaydedilen tarihlerde ceza kararlarının, Ankara Asliye Ceza Mahkemesi kararı ile kesinleştiğini ve başvurunun, altı

¹ Sözkonusu tarihte yaklaşık 158 Euro (EUR).

² Sözkonusu tarihte yaklaşık 107 EUR; yüksek enflasyon nedeniyle para cezası sözkonusu tarihte daha az değere sahipti.

³ 26 Haziran 2008'de düzeltilmiştir. Önceki halinde "-12 Ekim 2001'de Kemal Derin," olarak geçmektedir.

aydan fazla süre geçtikten sonra 22 Nisan 2002’de yapıldığını belirtmiştir. Bu nedenle AİHM’den, AİHS’nin 35/1. maddesine uygun olarak İlhami Erseven, Bekir Aslan, Süleyman Çetinkaya, İsmail Kaya ve İsmail Öztörün⁴ hakkındaki başvuruyu reddetmesini istemiştir.

Başvuranlar, Hükümet’in görüşüne cevap vermemiştir.

AİHM, başvuru 22 Nisan 2002’de yapıldığı halde ceza kararnamelerinin çoğunluğunun, Ankara Asliye Ceza Mahkemesi tarafından verilen 11 Ekim 2001, 12 Ekim 2001 ve 15 Ekim 2001 tarihli kararlarla kesinleştiğini belirtmektedir. Bu nedenle, yukarıda kaydedilen altı başvuran hususunda başvurunun, nihai kararın verilmesinden altı ay geçtikten sonra yapılmış olduğu kesindir. Ayrıca, başvuranlar Hükümet’in görüşlerine cevaben sundukları görüşlerinde, ne Ankara Asliye Ceza Mahkemesi’nce verilen nihai karardan haberdar oldukları tarihe ilişkin açıklamada bulunmuşlar, ne AİHS’nin 35/1. maddesi bağlamında kaydedilen zaman sınırına uymalarını engelleyen özel koşulların mevcudiyetini ispat etmişlerdir.

Yukarıda kaydedilenleri göz önüne alan AİHM, başvuranlar İlhami Erseven, Bekir Aslan, Süleyman Çetinkaya, İsmail Kaya, ve İsmail Öztörün’un⁵ başvurularının gerekli süre içerisinde yapılmadığı ve AİHS’nin 35. maddesinin 1. ve 4. paragrafları uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

AİHM, Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman’ın başvurularının AİHS’nin 35/3. maddesi uyarınca dayanaktan yoksun olmadığı kanısındadır. Ayrıca başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmektedir. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

1. Genel ilkeler

Mahkeme, duruşmaların açık olarak yapılmasının 6/1. maddede öngörülen vazgeçilmez ilkelerden biri olduğunu hatırlatır. Bu kamuya açık nitelik, tarafları adaletin kamu denetimi olmaksızın uygulanmasına karşı korur. Bu, aynı zamanda halkın mahkemelere karşı güvenini sağlayan unsurlardan biridir. Kamuya açıklık, adaletin uygulanmasını şeffaf hale getirerek, güvence altına alınması tüm demokratik toplumların ilkelerinden biri olan, 6/1. maddenin adil yargılanma hedefine ulaşılmasına hizmet eder.

Mahkeme, bir bütün olarak değerlendirildiğinde 6. maddenin sanığın ceza davasına etkili olarak katılma hakkını güvence altına aldığını hatırlatır. Bu, genel olarak sadece duruşmalarda yer alma hakkını değil, aynı zamanda gerektiğinde adli yardım alma ve davayı etkili bir şekilde takip etmeyi içerir. Söz konusu haklar çekişmeli davanın özünde zımnen yer alır ve aynı zamanda 6/3. maddenin (c) ve (e) bentlerinde belirtilen taahhütlerden çıkarılabilir.

Ayrıca 6/1. madde birinci derece mahkemesi kararını temyiz hakkını güvence altına almamaktadır. Ancak iç hukukun temyiz hakkı tanıdığı durumlarda temyiz yargılaması da mahkeme sürecinin devamı olarak kabul edilmekte ve dolayısıyla 6. maddeye tâbi olmaktadır.

2. Mevcut davada başvuru

AİHM ilk olarak 30 Haziran 2004’te verilen bir kararda, Anayasa Mahkemesi’nin kişileri kamuya açık olarak yargılanmaktan mahrum bırakmanın, adil yargılanma hakkını ihlal ettiği kararını vererek oybirliği ile eski Ceza Kanunu’nun 390/3. maddesinin anayasaya aykırı ve hükümsüz olduğu sonucuna vardığını belirtmiştir. Ayrıca yeni Ceza Kanunu ve 1 Haziran 2005’te yürürlüğe giren Ceza Muhakemeleri Kanunu ile ceza kararnameleri çıkarma uygulaması kaldırılmıştır.

Ancak, olayların vuku bulduğu sırada yürürlükte olan ilgili iç hukuka uygun olarak kamuya açık bir yargılama yapılmamıştır. Ceza kararnameleri çıkaran ve başvuranları para cezasına çarptıran Ankara Sulh Ceza Mahkemesi ve itirazlarını inceleyen Ankara Asliye Ceza

⁴ 26 Haziran 2008’de düzeltilmiştir. Önceki halinde “ve Kemal Derin” olarak geçmektedir.

⁵ 26 Haziran 2008’de düzeltilmiştir. Önceki halinde “ve Kemal Derin” olarak geçmektedir.

Mahkemesi kararlarını, dava dosyalarındaki belgelere dayanarak vermişlerdir. Başvuranlara, davalarına bakan mahkemeler önünde kendilerini bizzat ya da avukat aracılığı ile savunma fırsatı verilmemiştir. Bu nedenle AİHM, başvuruların kovuşturmada etkili şekilde yer alamadığı kanısına varmıştır.

AİHM yukarıda kaydedilenler ışığında adli makamlarca takip edilen dava işlemlerinin, başvuruların kendilerini savunma haklarından yeterince yararlanmalarını önlediği ve bu nedenle kovuşturmanın adil olmamasına yol açtığı sonucuna varmıştır.

Başvuranlar Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman açısından AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

IV. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuranların her biri maddi ve manevi tazminat olarak toplam 500,000 Amerikan Doları talep etmiştir.

Hükümet bu taleplere itiraz etmiştir.

AİHM maddi tazminata ilişkin olarak AİHS'nin 6. maddesine uygun olarak dava işlemlerinin sonucunun ne olacağına ilişkin varsayımda bulunamayacağını belirtmektedir. Dolayısıyla, başvurulara bu başlık altında tazminat ödenmemesi gerektiği kanısındadır.

Ayrıca AİHM, ihlal bulgusunun başvuruların uğradığı manevi zarar için başlıbaşına adil tatmin teşkil ettiği kanısındadır.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar bir meblağ belirtmeksizin AİHM'den yerel mahkemeler ve AİHM önünde yaptıkları masraflar için kendilerine tazminat ödenmesini istemiştir. Bu bağlamda, her birinin avukatlarına 1,000 Euro ödenme hususunda mutabık oldukları bir sözleşme sunmuşlardır.

Hükümet, başvuranlardan her birinin talep ettiği meblağın haddinden fazla olduğunu ileri sürmüştür.

AİHM içtihadına göre, bir başvuran gerçekliğini ve gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir. AİHM, sözkonusu davada, kendisine sunulan bilgiye ve yukarıdaki ölçütlere dayanarak, yerel davalardaki masraf taleplerini reddetmekte ve AİHM önünde görülen davalardaki masraflar için başvuruların hepsine toplam 1,500 EUR ödenmesini makul bulmaktadır.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvurunun kalan kısmının başvurular Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman hususunda kabuledilebilir ve diğer altı başvuran hususunda kabuledilemez olduğuna;
2. Başvuranlar Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman hususunda AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğine;
3. İhlal bulgusunun, söz konusu üç başvuranın uğradığı manevi zarar için başlıbaşına adil tatmin teşkil ettiğine;
4. (a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere uygulanabilecek her tür vergi ile birlikte Savunmacı Hükümet tarafından Kenan Atakul, Hikmet Yıldırım ve Ellez Duman'a yargılama masraf ve giderleri için toplam 1,500 Euro (bin beş yüz Euro) ödenmesine;

(b)Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

6. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine karar vermiştir.*

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77/2. ve 3. maddeleri gereğince 24 Ocak 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

FERDA GÖKTÜRK/Türkiye Davası*

Başvuru No: 21308/03

Strazburg

22 Ocak 2008

(Dostane Çözüm)

İKİNCİ DAİRE

OLAYLAR

Başvuran Ferda Göktürk T.C. vatandaşı olup 1966 doğumludur ve İzmir'de ikamet etmektedir.

Başvuran Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde İzmir barosu avukatlarından Ahmet Fuat Eren tarafından temsil edilmektedir.

Taraflarca aktarıldığı şekliyle olaylar şu şekilde özetlenebilir:

Başvuran 28 Şubat 1994 tarihinde meydana gelen bir bombalı saldırıda yaralanmıştır.

Başvuran 27 Ekim 1995 tarihinde İzmir idare mahkemesine (mahkeme) İzmir valiliğinin görevini yerine getirmediği gerekçesiyle maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

30 Nisan 1998 tarihinde Mahkeme, İdarenin terörist eylemlerden doğan zararların karşılanmasından ileri gelen objektif sorumluluğuna dayalı olarak başvurana iki yüz milyon TL. (yaklaşık 575 Euro) manevi tazminat ödemesine karar vermiştir.

12 ve 14 Nisan 1999 tarihlerinde taraflar temyize gitmişlerdir.

7 Mayıs 2001 tarihinde Danıştay, ilk derece mahkemesinin kararını, idarenin sorumluluğu ilkesindeki kusuruna dayandırması gerekirken, «sosyal risk» teorisi çerçevesinde idarenin kusursuz sorumluluğuna dayandırdığı gerekçesiyle ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur.

Geri gönderilen davada, 21 Kasım 2001'de ilk derece mahkemesi önceki kararını yinelemiştir.

19 Şubat 2002 tarihinde idare yeniden temyize başvurmuş ve Danıştay idari Davalar Genel Kurulu'nun 21 Kasım 2001 tarihli mahkeme kararını bozması talebinde bulunmuştur.

Başvuran 3 Eylül 2004 tarihinde 27 Temmuz 2004 tarih ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkındaki Kanun'a istinaden tazminat talebinde bulunmuştur.

Tazminat komisyonu 10 Haziran 2005 tarihinde başvuranın zararını 1.122 YTL (yaklaşık 678 Euro) olarak tespit etmiştir.

Başvuran deklarasyonu imzalamayı reddetmiştir.

13 Eylül 2005 tarihinde bu düzenlemenin gerçekleştirilmediğine dair tutanak tutulmuştur.

29 Mart 2007 tarihinde Danıştay önündeki süreç halen devam etmekteydi.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

ŞİKAYETLER

AİHS'nin 6/1. maddesine atıfta bulunan başvuran davasının makul bir süre içinde dinlenmediğini ileri sürmektedir.

Başvuran ayrıca uğradığı zararlar ilgili sürdürülen tazminat sürecinin aşırı olması ve kendisine manevi tazminat verilmemesi doğrultusunda mülkiyet hakkına riayet edilmediğini öne sürmekte ve Ek 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiğini iddia etmektedir.

HUKUK

AİHM Hükümetin izleyen beyanını almıştır:

«Türk Hükümeti Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde bulunan başvurunun dostane çözüme kavuşturulması bakımından başvuran Ferda Göktürk'e karşılıksız olarak 3.000 (üç bin) Euro ödemeyi taahhüt eder.

Bu miktar her türlü maddi, manevi zarar ile yargı giderlerini ve harcamaları kapsamakta olup ilgili dönemdeki her türlü vergiden muaf tutularak ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilecek ve AİHM'nin AİHS'nin 37/1.maddesi gereğince verdiği kararın tebliğ edilmesini izleyen üç ay içinde ödenecektir. Ödemenin öngörülen üç aylık süre içerisinde yapılmaması durumunda, Hükümet tarafından sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır. Bu ödeme davanın nihai halini oluşturacaktır.»

AİHM başvuran tarafın temsilcisinin beyanını almıştır:

«Türk Hükümeti'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde bulunan başvurunun dostane çözüme kavuşturulması bakımından başvuran Ferda Göktürk'e karşılıksız olarak 3.000 (üç bin) Euro tutarında ödeme yapmayı taahhüt eden beyanını almış bulunmaktayım.

Bu miktar her türlü maddi, manevi zarar ile yargı giderlerini ve harcamaları kapsamakta olup ilgili dönemdeki her türlü vergiden muaf tutularak ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilecek ve AİHM'nin AİHS'nin 37/1.maddesi gereğince verdiği kararın tebliğ edilmesini izleyen üç ay içinde ödenecektir. Ödemenin öngörülen üç aylık süre içerisinde yapılmaması durumunda, sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır.

Yapılan bu öneriyi kabul etmekte ve bu başvuruya neden olan olaylarla ilgili Türkiye Cumhuriyeti aleyhindeki tüm şikayetlerden vazgeçmekteyim. Davanın nihai hale geldiğini beyan ederim.»

AİHM, tarafların üzerinde uzlaştıkları dostane çözüm antlaşmasını dikkate almakta ve bu antlaşmanın Sözleşme ve eki Protokollerde tanımlanan İnsan Haklarına saygı ilkesine uygun olduğuna kanaat getirmektedir (Sözleşmenin 37/1 *in fine* maddesi). Sonuç olarak AİHS'nin 29/3. maddesinin uygulanmasına son verilmesi ve davanın kayıttan düşürülmesi gerekmektedir.

Bu gerekçelere dayalı olarak, AİHM, oybirliğiyle,
Davanın *kayıttan düşürülmesine* karar vermiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KARADAVUT/Türkiye*

Başvuru No. 17604/04
Strazburg
29 Ocak 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 17604/04 no'lu davanın nedeni Hakkı Karadavut adlı T.C. vatandaşının (“başvuran”) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne (“AİHM”) 3 Mayıs 2004 tarihinde İnsan Haklarının ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşme’nin (“AİHS”) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

Başvuran Aydın Barosu avukatlarından A. Inal tarafından temsil edilmektedir.

AİHM, 5 Ocak 2007 tarihinde başvuruyu Hükümet’e bildirmeye ve AİHS'nin 29/3. maddesini uygulayarak, başvurunun kabuledilebilirliğiyle esaslarını beraber incelemeye karar vermiştir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

1963 doğumlu başvuran Söke’de ikamet etmektedir.

Başvuran, olayların meydana geldiği tarihte, özel bir şirkette elektrikçi olarak çalışmaktaydı.

2 Ağustos 1991 tarihinde başvuranın çalıştığı yapı iskelesi çökmüş, başvuran bunun sonucunda tamamen sakat kalmıştır.

Başvuran, doğan zarar için, 16 Eylül 1991 tarihinde Söke İş Mahkemesi’nde dava açmıştır.

Söke İş Mahkemesi 3 Şubat 1994 tarihinde başvuranın talebini kısmen onamış, olayın meydana geldiği tarihten başlamak üzere yasal faiz oranı eklenmek suretiyle, 10.000.000 Türk lirası (TL) maddi tazminat, 30.000.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

Davalı itiraz etmiştir.

Yargıtay 11 Ekim 1994 tarihinde kararı bozmuş, davayı Söke İş Mahkemesi'ne havale etmiştir. İş Mahkemesi'nin tazminat ve faiz oranını hatalı hesapladığına karar vermiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Söke İş Mahkemesi 12 Eylül 1995 tarihinde, ikinci kez, daha önce ödenmesine karar verdiği meblağların ödenmesine karar vermiştir.

23 Ocak 1996 tarihinde Yargıtay, Söke İş Mahkemesi'nin Yargıtay'ın önceki kararına uyulmasına karar vermesine rağmen, ilk dava sürecinde ulaştığı meblağa tekrar karar verdiği gerekçesiyle 12 Eylül tarihli kararı bozmuştur.

Başvuran 29 Kasım 1996 tarihinde aynı mahkemeden ek tazminat talebiyle bir dava daha açmıştır. Bu iki dava daha sonra birleştirilmiştir.

Söke İş Mahkemesi, 12 Haziran 1997 tarihinde üçüncü kararını çıkartmıştır. Başvuranın 29 Kasım 1996 tarihinde yaptığı ek tazminat talebini onamış, sırasıyla kararın verildiği tarih ile olayın meydana geldiği tarihten başlamak üzere yasal faiz oranı eklenmek suretiyle, 1.574.919.236 TL maddi tazminat, 30.000.000 TL manevi tazminat ve ödenmesine karar vermiştir.

Davalı itiraz etmiştir.

Yargıtay 21 Ekim 1997 tarihinde İş Mahkemesi'nin kararını daha önceki nedenlerle üçüncü kez bozmuştur.

Söke İş Mahkemesi 3 Kasım 1998 tarihinde dördüncü kararını vermiş, başvuranın maddi tazminat talebini tamamen reddetmiştir. Mahkeme, gerekçesinde, Yargıtay'ın değerlendirme yönteminin olaya uygulanamaz olduğuna karar vermiştir. Ayrıca başvuranın manevi tazminat talebine ilişkin önceki kararının, davalı itiraz etmediği için 3 Şubat 1994 tarihinde nihaileştigiğine işaret etmiştir.

Başvuran itiraz etmiştir.

4 Mayıs 1999 tarihinde, Yargıtay, başvuranın uğradığı zararı 11 Kasım 1994 tarihli kararında ifade edilen ilkelerle uyumlu olarak hesaplamadığı için ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur.

Söke İş Mahkemesi 17 Mayıs 2001 tarihinde başvurana, karar tarihinden başlamak üzere yasal faiz oranı eklenmek suretiyle 1.579.135.521 TL maddi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

Taraflar itiraz etmiştir.

Yargıtay 8 Kasım 2001 tarihinde Söke İş Mahkemesi'nin uyguladığı hesaplama yöntemini tenkit ederek bu mahkemenin kararını beşinci kez bozmuştur.

İş Mahkemesi 16 Şubat 2006 tarihinde başvurana, karar tarihinden başlamak üzere yasal faiz oranı eklenmek suretiyle 1.579 Yeni Türk Lirası (YTL) maddi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

Başvuran itiraz etmiştir.

Yargıtay, 12 Haziran 2006 tarihinde, hiçbir gerekçe göstermeksizin, Söke İş Mahkemesi'nin kararını onamıştır.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6/1. MADDESİNİN İHLAL EDİLGİ İDDİASI

Başvuran, yargılama sürecinin uzunluğunun AİHS'nin 6/1. maddesinin "makul süre" koşuluyla uyumlu olmadığından şikayetçi olmuştur.

"Herkes ... medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar ... konusunda karar verecek olan ... [bir] mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde ... görülmesini istemek hakkına sahiptir."

Hükümet bu iddiaya itiraz etmiştir.

Göz önünde bulundurulacak süre 16 Eylül 1991 tarihinde başlamış, 12 Haziran 2006 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla süreç, iki yargı aşamasında on dört yıl dokuz ay sürmüş, toplam olarak on iki karar çıkmıştır.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

AİHM, bu şikayetin AİHS'nin 35/3. maddesi kapsamında dayanaktan yoksun olmadığını kaydeder. Ayrıca başvurunun başka bir gerekçe altında da kabuledilemez olarak değerlendirilemeyeceğine işaret eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir olarak ilan edilmek durumundadır.

B. Esas

AİHM, yargı sürecinin süresinin makullüğünün, davanın koşulları içerisinde ve davanın karmaşıklığı, başvuran ve ilgili makamların tutumu ve ihtilaftaki başvuranın kaybedecekleri gibi ölçütler çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiğini yineler (diğerlerinin yanı sıra bkz., *Frydlender – Fransa* [BD], 30979/96).

Mevcut davada AİHM, meselenin bir iş kazasında doğan zararın değerlendirilmesi olduğunu kaydeder (*Ruotolo - İtalya*). Bu konu, bir öncelik meselesi olmakla beraber, karmaşık değildir.

AİHM, duruşmalar arasında önemli ertelemeler bulunmadığını ve yerel mahkemelerin on beş yıla yakın bir sürede toplam on iki karar çıkarttığını kabul eder. Öte yandan AİHM, ilk derece mahkemesi ile Yargıtay arasında zarar değerlendirme yöntemi bakımından uyumsuzluk bulunduğunu gözlemler. Bu uyumsuzluk her iki mahkemenin aynı görüşleri defalarca teyit eden mükerrer kararlar çıkartmasına neden olmuştur. AİHM ayrıca, Söke İş Mahkemesi'nin başlangıçta Yargıtay'ın kararlarına uymayı kabul ettiğini ancak 12 Haziran 1997, 17 Mayıs 2001 ve 16 Şubat 2006 tarihlerinde verdiği üç kararda bu kararları görmezden gelerek, başta tayin edilen meblağların aynı biçimde ödenmesine karar verdiğini kaydeder.

AİHM mevcut davadakine benzer meseleleri ele alan davalarda sıklıkla AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir (bkz. *Frydlender*).

AİHM, kendisine sunulan tüm bilgi ve belgeleri incelemiş, Hükümet'in, mevcut davada farklı bir karara ulaşmasını sağlayabilmiş hiçbir delil veya savunma sunmadığı sonucuna varmıştır. Konuya ilişkin içtihadını göz önünde bulundurarak, AİHM, bu davada yargı sürecinin haddinden uzun olduğu ve "makul süre" koşuluna uymadığı kanaatine varmıştır.

Buna göre 6/1. madde ihlal edilmiştir.

II. AİHS’İNİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS’nin 41. maddesi’ne göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran manevi tazminat olarak 250.000 Euro (EUR) talep etmiştir.

Hükümet bu talebe itiraz etmiştir.

AİHM başvuranın manevi zarar görmüş olduğu kanısındadır. Hakkaniyete uygun surette, bu başlık altında başvurana 6.000 EUR ödenmesine karar verir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran ayrıca, yerel mahkemeler ve AİHM önünde meydana gelen yargılama giderleri için 690.088.23 EUR talep etmiştir. Başvuran avukatlık ücreti olarak tazminat talep etmemiş, konuyu AİHM’nin takdirine bırakmıştır.

Hükümet bu taleplere itiraz etmiştir.

AİHM’nin içtihadına göre, yargılama giderleri, ancak gerçekliği ve gerekliliği kanıtlandığı ve makul bir meblağ olduğu takdirde başvurana geri ödenir. Bu davada, AİHM, elindeki bilgi ve belgeler ile yukarıdaki ölçütleri göz önünde bulundurarak, yerel mahkemeler önünde meydana gelen mahkeme masrafları için bulunulan tazminat talebini reddeder.

C. Gecikme faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası’nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın eklenmesinin uygun olduğuna karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİYLE

1. Başvurunun *kabuledilebilir olduğuna*;
2. AİHS’nin 6/1. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. (a) AİHS’nin 44. maddesi’nin 2. fıkrası gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihinde geçerli olan döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası’na çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana aşağıdaki meblağların *ödenmesine*;
 - (i) manevi tazminat olarak 6.000 EUR (altı bin Euro),
 - (ii) yukarıdaki meblağlara uygulanabilecek her türlü vergi;
 - (b) yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası’nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;
4. Başvuranın adil tatmine ilişkin diğer taleplerinin *reddedilmesine*

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar, İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İç Tüzüğü’nün 77. maddesi’nin 2. ve 3. fıkraları uyarınca 29 Ocak 2008 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Sally Dollé
Zabıt Katibi

Françoise Tulkens
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

MEHMET REŞİT ARSLAN/Türkiye*

Başvuru No. 31320/02
Strazburg
31 Ocak 2008

ÜÇÜNCÜ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 31320/02 başvuru numaralı davanın nedeni T.C. vatandaşı Mehmet Reşit Arslan'ın ("başvuran") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 21 Ağustos 2001 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, İstanbul Barosu avukatlarından S. Gürcan tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1966 doğumludur ve AİHM'ye başvuru yaptığı sırada Diyarbakır Cezaevinde hapis cezası çekmekteydi.

4 Nisan 1993 tarihinde, başvuran, PKK (Kürdistan İşçi Partisi) yasadışı örgütüne üye olma şüphesi üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde görevli polis memurlarınca yakalanmıştır. Yakalama raporuna göre, başvuran tutulmaya karşı koymuş ve polis memurları onu yakalamak için kuvvete başvurmak zorunda kalmışlardır.

19 Nisan 1993 tarihinde, başvuran, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tetkik hakimi önüne çıkarılmış ve burada hakkındaki iddiaları yalanlamıştır. Hakim, başvuranın tutuklanmasına hükmetmiştir.

29 Nisan 1993 tarihinde, başvuran, Sağmalcılar Devlet Hastanesi'nde bir doktor tarafından muayene edilmiştir. Doktor, sağ omuzda ve dirsekte hareket kısıtlılığı olduğunu kaydetmiştir.

4 Mayıs 1993 tarihinde, Eyüp Adli Tıp Kurumu'nda görevli bir doktorun düzenlediği rapora göre, başvuranın bedeninin çeşitli kısımlarında çok sayıda ekimoz ve lezyon mevcuttur ve sağ kolun hareketinde azalma vardır.

9 Temmuz 1993 tarihli ek bir raporda, başvuranın bedenindeki yaraların onu on gün süreyle çalışamayacak hale getirdiği kararına varılmıştır.

5 Mayıs 1993 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı, yirmi yedi kişiyle birlikte başvuran hakkında bir iddianame sunmuş ve başvurunu, Ceza Kanunu'nun 168/1. maddesi uyarınca, yasadışı bir örgüte üyelikle suçlamıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

12 Temmuz 1993 tarihinde, başvuran, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi önünde, polis nezaretinde ifadelerinin işkence yapılarak alındığını ileri sürmüştür. Duruşmanın sonunda, mahkeme, başvuranın temsilcisinin, başvuranın kötü muamele iddiaları hakkında yetkililere şikayette bulunması kararına varmıştır.

22 Ocak 1997 tarihinde, Cumhuriyet Savcısı, başvuran hakkındaki suçlamayı, Ceza Kanunu'nun 125. maddesi uyarınca ağır cezalı suç oluşturan, devletin bütünlüğüne ihanet suçlamasına çevirme teklifinde bulunmuştur.

12 Temmuz 1993 ve 6 Mart 2000 tarihleri arasında, ilk derece mahkemesi kırk altı duruşma düzenlemiştir. Başvuran, bu duruşmalardan yirmi sekiz tanesine katılmamıştır.

6 Mart 2000 tarihinde, başvuran, mahkemeye son savunma görüşlerini sunmuştur. Başvuran, dilekçesinde, hakkındaki suçlamaları reddetmiştir. İşkence iddialarını yinelemiş ve polis nezaretindeyken kollarından asıldığını iddia etmiştir.

Aynı tarihte, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi, başvuranı iddia makamının talebine uygun biçimde suçlu bulmuş ve Ceza Kanunu'nun 125. maddesi uyarınca ölüm cezasına çarptırmıştır. Ölüm cezası müebbet hapis cezasına çevrilmiştir. İlk derece mahkemesi, kararında, doktorların raporlarını göz önünde bulundurarak, başvuranın polis tarafından alınan ifadelerini delillerin arasına dahil etmemiştir. Ancak, diğer delillerin polise verdiği ifadeleri doğruladığı gerekçesiyle başvuranı mahkum etmiştir.

Başvuran kararı temyiz etmiştir. Dilekçesinde, ilk derece mahkemesi kararının, işkence yapılarak alınan polis ifadelerine dayandığını ileri sürmüştür.

21 Mart 2001 tarihinde, Yargıtay, 6 Mart 2000 tarihli kararı onamıştır.

HUKUK

I. AİHS'İN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, 4 ve 19 Nisan 1993 tarihleri arasında, polis nezaretindeyken kötü muamele gördüğünü iddia etmiştir.

Hükümet, başvuranın AİHS'nin 35/1. maddesinde yer alan kabuledilebilirlik koşullarını yerine getirmemesi nedeniyle, bu şikayetin kabuledilemez olduğuna karar verilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.

Hükümet, ilk olarak, başvuranın, polis nezaretindeyken kötü muamele gördüğü iddialarına ilişkin olarak Cumhuriyet Savcısı'na hiçbir zaman resmi bir şikayette bulunmadığı gerekçesiyle iç hukuk yollarını tüketmiş olarak değerlendirilemeyeceğini ifade etmiştir.

Hükümet, ikinci olarak, başvuranın altı ay kuralına uymadığını iddia etmiştir. Hükümet'in görüşüne göre, başvuran, yetkililerin kötü muamele iddiasına ilişkin olarak bir adım atmayacaklarını, Yargıtay'ın kararından önce, yavaş yavaş fark etmiş olmalıdır.

(a) İç hukuk yollarının tüketilmesi

AİHM, Hükümet'in iddiasının aksine, başvuranın, şikayetinin esasını, 12 Temmuz 1993 tarihinde ilk duruşma esnasında İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin dikkatine sunmuş olarak değerlendirilebileceğini kaydetmiştir. AİHM'nin görüşüne göre, bu hareket, yetkililerde başvuranın şikayetini soruşturma gereği uyandırmaya yeterli olmalıydı. Bu koşulları göz önünde tutan AİHM, başvuranın, iddiasına yönelik bir soruşturma başlatılması amacıyla, şikayetini yetkililerin dikkatine sunmak için kendisinden beklenebilecek her şeyi yapmış olarak değerlendirilebileceği kanısındadır (bkz., *Veznedaroğlu – Türkiye*, no. 32357/96, 7 Eylül 1999). Dolayısıyla, Hükümet'in itirazlarının bu kısmı reddedilmelidir.

(b) Altı ay süresi

AİHM, Hükümet'in başvuranın altı ay kuralına uymadığına ilişkin itirazı hususunda, altı ay kuralının amacının hukukun güvenliğini artırmak ve AİHS'yle bağlantılı olarak ileri sürülen hususlarla makul süre içinde ilgilenilmesini sağlamak olduğunu yinelemiştir. Bu kural, ayrıca, makamları ve ilgili diğer kişileri uzun süreli bir belirsizlik içinde kalmaktan korumalıdır (bkz., *Kenar – Türkiye*, no. 67215/01, 1 Aralık 2005). AİHM, aynı zamanda, AİHS'nin 35/1. maddesi uyarınca, bir başvuruya, ancak, iç hukuk davasında nihai kararın alındığı tarihten itibaren altı ay içinde bakabileceğini hatırlatmıştır. Bununla birlikte, başvuranın önce bir iç hukuk yolundan yararlandığı ve ancak daha sonraki bir aşamada söz konusu hukuk yolunu etkisiz kılan koşullardan haberdar olduğu veya olması gerektiği istisnai durumlarda duruma özgü kararlar alınabilir. Böyle bir durumda, altı ay süresi, başvuranın söz konusu koşulların farkına vardığı veya varması gerektiği tarihten itibaren hesaplanabilir (bkz., *Hazar ve Diğerleri – Türkiye*, no. 62566/00, 10 Ocak 2002).

AİHM, başvuranın, 12 Temmuz 1993 tarihinde düzenlenen bir duruşmada, kötü muamele iddialarını İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sunduğunu gözlemlemiştir. Duruşma sonunda, yerel mahkeme, başvuranın avukatının söz konusu iddialara ilişkin olarak yerel mercilere şikayette bulunabileceği kararını vermiştir. Ayrıca, başvuranın, temyiz dilekçesinde, mahkumiyet kararının işkence yapılarak alınan polis ifadelerine dayandığını ileri sürdüğü kaydedilmiştir. AİHM, ceza davası boyunca ve daha sonra AİHM huzurunda, başvuranın, polis nezaretindeki ifadelerinin işkence yapılarak ve baskı altında alındığı yönündeki iddialarının, maruz kaldığını iddia ettiği kötü muamele şekline ilişkin açıklama veya ayrıntı sunmadan yapıldığını gözlemlemiştir. Başvuran, sadece 6 Mart 2000 tarihli savunma görüşlerinde, kollarından asıldığını ifade etmiştir.

AİHM, bu davanın koşulları karşısında, başvuranın, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin konuya ilişkin kararını verdiği tarih olan 6 Mart 2000 tarihine kadar, yargı makamlarının harekete geçmediğinin yavaş yavaş farkına varmış olması gerektiği ve dolayısıyla söz konusu tarihe kadar iç hukuk yollarının etkisizliğinin farkına varmış olması gerektiği kanısındadır. Buna göre, AİHS'nin 35. maddesinde öngörülen altı ay süresi, en geç 6 Mart 2000 tarihinden itibaren işlemeye başlamış olarak kabul edilmelidir (bkz., *İçöz – Türkiye*, no. 54919/00, 9 Ocak 2003; yukarıda anılan *Kenar*). Ancak, AİHM başvurusu 21 Ağustos 2001 tarihinde, yani altı aydan daha uzun bir süre sonra yapılmıştır.

AİHM, AİHS'nin 35. maddesinin 1. ve 4. paragrafları uyarınca, başvurunun bu kısmının gerekli süre içinde yapılmadığı ve reddedilmesi gerektiği kararını vermiştir.

II. AİHS'NİN 6/1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, dava süresinin AİHS'nin 6/1. maddesinde ortaya konan "makul süre" şartıyla uyumlu olmadığı yönünde şikayetçi olmuştur. Söz konusu madde şöyledir:

"Herkes, ... cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan ... bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde ... görülmesini istemek hakkına sahiptir."

Hükümet bu iddiaya karşı çıkmıştır.

Göz önüne alınacak süreç başvuranın tutuklanmasıyla 4 Nisan 1993 tarihinde başlamış ve Yargıtay'ın kararıyla 21 Mart 2001 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla, bu süre, iki aşamalı bir yargı için yaklaşık sekiz yıl sürmüştür.

A. Kabul edilebilirliğe İlişkin

Hükümet, başvuranın, şikayetini ulusal mahkemelere sunmadığı gerekçesiyle iç hukuk yollarını tüketmediğini iddia etmiştir.

AİHM, iç hukuk yollarını tüketme yükümlülüğünün, sadece, bir başvuranın etkili ve uygun hukuk yollarından normal bir şekilde yararlanması durumunda geçerli olduğunu belirtir. Etkili ve uygun hukuk yollarından kasıt, ihtilaf konusu durumu telafi etmeye ve iddia edilen ihlallere ilişkin tazminat sağlamaya ehil hukuk yollarıdır.

AİHM, Türk hukuk sisteminin davayı hızlandırmak yönünde bir hukuk yolu sunmadığını, ayrıca davanın uzaması karşısında tazminat imkanı sağlamadığını gözlemlemiştir. AİHM, dolayısıyla, başvuranın, AİHS'nin 35/1. maddesi amaçları açısından yararlanması gereken uygun ve etkili bir hukuk yolunun mevcut olmadığı kararına varmıştır (bkz., *Mete – Türkiye*, no. 39327/02, 25 Ekim 2005). Bu nedenle, Hükümet'in ön itirazını reddetmiştir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabul edilemezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvuru kabul edilebilir niteliktedir.

B. Esas

Sanıkların sayısı ve haklarındaki suçlamaları dikkate alan Hükümet, davanın karmaşık olduğunu belirtmiştir. Bu durum, delillerin toplanmasını ve olayların saptanmasını güçleştirmiştir. Hükümet, ayrıca, yargı makamlarına ihmal veya gecikme suçu yüklenemeyeceğini ifade etmiştir. Hükümet, ek olarak, başvuranın, yirmi sekiz duruşmaya katılmayarak davanın süresinde etkili olduğunu ileri sürmüştür.

AİHM, dava süresinin makuliyetinin, davanın koşulları ışığında ve davanın karmaşıklığı ve başvuran ve ilgili mercilerin tutumu şeklindeki kriterler göz önünde tutularak değerlendirilmesi gerektiğini yinelemiştir (bkz., diğer pek çok kararın yanı sıra, *Pélissier ve Sassi - Fransa* [BD], no. 25444/94).

AİHM, bu davadaki konularla benzer konular ortaya koyan davalarda, sıklıkla, AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlalini tespit etmiştir (bkz. yukarıda anılan *Pélissier ve Sassi*)

AİHM, başvuranın pek çok kez ilk derece mahkemesinde bulunmadığını gözlemlemiştir. Ancak, başvuranın bazı duruşmalara katılmamış olmasının davanın toplam

süresini haklı çıkaramayacağı görüşündedir (bkz., *Osman – Türkiye*, no. 4415/02, 19 Aralık 2006).

AİHM, AİHS'nin 6 maddesinin 1. paragrafının Sözleşmecî Devletlere, yasal sistemlerini, mahkemelerinin bu sistemin gereklerine uyabileceği şekilde düzenlemeleri görevini yüklediğini ve bu gereklere davanın makul süre içinde karara bağlanması yükümlülüğünün de dahil olduğunu hatırlatarak (bkz. *Arvelakis – Yunanistan*, no. 41354/98, 12 Nisan 2001), ilk derece mahkemesinin davayı hızlandırmak için daha sıkı tedbirler uygulamış olması gerektiğini değerlendirmiştir. AİHM, bu nedenle, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin gerekli özeni göstermemiş olması sebebiyle söz konusu davanın gereksiz yere uzadığını tespit etmiştir.

Kendisine sunulan tüm belgeleri inceleyen AİHM, bu davada farklı bir sonuca varmasını sağlayacak bir delil veya savunmanın Hükümet tarafından ortaya konmadığını değerlendirmiştir. AİHM, konuya ilişkin içtihadını göz önünde tutarak, bu davada kovuşturma süresinin aşırı olduğu ve "makul süre" şartına uymadığı kararını vermiştir.

Dolayısıyla, 6/1 madde ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

Sözleşme'nin 41. maddesine göre "Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmecî Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tatminine hükmeder."

Başvuran adil tatmin talebinde bulunmamıştır. AİHM, dolayısıyla, başvurana herhangi bir miktarın tazminat olarak ödenmesine gerek olmadığı kanısındadır.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK, AİHM OYBİRLİĞİ İLE

1. Dava süresinin aşırı olmasına ilişkin şikayetin kabuledilebilir olduğuna, başvurunun kalanının kabuledilemez olduğuna;

2. AİHS'nin 6/1. maddesinin ihlal edildiğine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 31 Ocak 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Santiago Quesada
Zabıt Katibi

Boštjan M. Zupančič
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığında:

DEĞERLİ KAĞITLAR KANUNU GENEL TEBLİĞİ
(SAYI: 2009-2)

Bilindiği üzere 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununun 2343 sayılı Kanunla değişik 1 inci maddesinde,

"Bu Kanuna bağlı tabloda yazılı kağıtlar ve belgeler "değerli kağıt" sayılır.

Bu Kanunun kapsamına giren veya diğer kanunlarla kapsama alınacak olan değerli kağıtların basımı, dağıtımı ve bedellerinin tahsili ile ilgili usul ve esasları ve bu kağıtların bedellerini tespiti Maliye Bakanlığı yetkilidir."

hükmüne yer verilmiştir.

Buna göre, 210 sayılı Kanuna ekli ve 5281 sayılı Kanunla değişik Değerli Kağıtlar Tablosunda yer alan değerli kağıtların bedelleri, 15/7/2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yeniden tespit edilmiş ve aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Değerli Kağıdın Cinsi	Bedel (TL)
1 - Noter kağıtları:	
a) Noter kağıdı	4.90
b) Beyanname	4.90
c) Protesto, vekaletname, re'sen senet	9.80
2 - (Mülga:30/12/2004-5281/14.md)	
3 - Pasaportlar	135,00
4 - Yabancılar için ikamet tezkereleri	135,00
5 - (Mülga:30/12/2004-5281/14.md)	
6 - Nüfus cüzdanları	4.50
7 - Aile cüzdanları	45,00
8 - (Mülga:30/12/2004-5281/14.md)	
9 - Sürücü belgeleri	60,00
10 - Sürücü çalışma belgeleri (karneleri)	60,00
11 - Motorlu araç trafik belgesi	60,00
12 - Motorlu araç tescil belgesi	45,00
13 - İş makinesi tescil belgesi	45,00
14 - Banka çekleri (Her bir çek yaprağı)	3,00

Yukarıdaki tabloda belirtilen değerli kağıtlar 15/7/2009 tarihinden itibaren muhasebe birimleri, yetkili memurlar, noterler ve noterlik görevini yapan memurlar ile bankalar tarafından yukarıda belirtilen yeni bedelleri üzerinden satılacaktır.

Muhasebe birimlerinde ve yetkili memurlarda, mevcut değerli kağıtların yeniden değerlendirilmesi ve muhasebeleştirilmesi işlemleri Merkezi Yönetim Muhasebe Yönetmeliği hükümlerine göre yürütülür.

Tebliğ olunur.

[R.G. 14 Temmuz 2009 – 27288]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Gümrük Müsteşarlığından:

**GÜMRÜK GENEL TEBLİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(GENELLEŞTİRİLMİŞ TERCİHLER SİSTEMİ)
(SERİ NO: 3)**

MADDE 1 – 15/10/2008 tarihli ve 27025 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi) (Seri No: 1)'nin 3 üncü maddesinin 2 nci fıkrasında belirtilen EK-2'de yer alan Tablo aşağıdaki Tablo ile değiştirilmiştir.

No	Faydalanan Ülke	Şartların Karşılandığı Tarih
1	Nikaragua	18/8/2008

2	Belize	27/8/2008
3	Peru	1/9/2008
4	St. Lucia	13/10/2008
5	Bahreyn	4/12/2008
6	Kosta Rika	6/3/2009
7	Kamboçya	6/5/2009

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G. 14 Temmuz 2009 – 27288]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

**TEDAVİ YARDIMINA İLİŞKİN UYGULAMA TEBLİĞİ
(SIRA NO: 10)**

Bilindiği üzere, (6) Sıra No'lu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği (bundan sonra Tebliğ olarak ifade edilecektir) 23/10/2008 tarihli ve 27033 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Söz konusu Tebliğde aşağıda belirtilen değişiklik ve düzenlemelerin yapılması gerekli görülmüştür.

1. Tebliğin 14 üncü maddesinin “Geri ödeme açısından eşdeğer (Benzer) ilaç uygulaması” başlıklı (2) numaralı fıkrasının; birinci paragrafının birinci cümlesi ile üçüncü paragrafında ve yedinci paragrafının (d) bendinde yer alan “%22” ibaresi, “%15” şeklinde değiştirilmiştir.

2. Tebliğin eki (EK-2/D) “Bedeli Ödenecek İlaçlar Listesi”nin “G” sütununda yer alan “Yüzde 22 barajı için 5 aylık sürenin başlatılacağı satış izni tarihi” ifadesi, “Yüzde 15 barajı için 5 aylık sürenin başlatılacağı satış izni tarihi” olarak değiştirilmiştir.

3. Tebliğin 12 nci maddesinin “Yurtdışından ilaç getirilmesi” başlıklı (9) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Sağlık Hizmetleri Fiyatlandırma Komisyonunca fiyatları güncellenen ve ithal ilaç provizyon sisteminde kaydı bulunmayan ilaçların onaylanan fiyatları “Yurtdışı İlaç Fiyat Listesi” (EK-2/G) Listesinde belirtilmiştir.”

4. Tebliğin 25 inci maddesinin “Tebliğin eklerine ilişkin düzenleme” başlıklı (1) numaralı fıkrasının dördüncü paragrafına “EK-2/E: Hastalığa Özel (Doğuştan Metabolik Hastalıklar, Kistik Fibrozis, İnek Sütü Alerjisi ve Çölyak Hastalığı) Diyet Ürünleri ile Tıbbi Mamalar Listesi” sırasından sonra gelmek üzere; “EK-2/G: Yurtdışı İlaç Fiyat Listesi” sırası ilave edilmiştir.

5. Bu Tebliğin;

a) (1) ve (2) numaralı maddeleri 1/8/2009 tarihinde,

b) (3) ve (4) numaralı maddeleri 1/6/2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

[R.G. 17 Temmuz 2009 – 27291]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hazine Müsteşarlığından:

**TÜRK PARASI KIYMETİNİ KORUMA HAKKINDA 32 SAYILI KARARA
İLİŞKİN 2008-32/35 SAYILI TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(Tebliğ No: 2009-32/38)**

MADDE 1 – 29/5/2008 tarihli ve 26890 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Karara ilişkin 2008-32/35 sayılı Tebliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Altın, gümüş ve platin kredisi açılması

MADDE 8 – (1) Bankalar depo hesapları karşılığı altın, gümüş veya platin ile satın aldıkları altın, gümüş veya platinin teslimi veya karşılığının Türkiye’de yerleşik müşteriye Türk Lirası, yurt dışında yerleşik müşteriye ise Türk Lirası veya döviz olarak ödenmesi suretiyle, kıymetli maden üretimi veya ticareti ile iştigal eden müşterilerine bankacılık mevzuatı dahilinde altın, gümüş veya platin kredisi kullanabilirler. Bu kredilerin müşteri adına açılacak depo hesabına alacak kaydedilmesi mümkündür. Bu hesaplardan hesap cüzdanında kayıtlı altın, gümüş veya platin miktarının kısmen veya tamamen müşteriye teslimi şeklinde ödeme yapılabilir. Banka ile müşteri arasında varılacak anlaşmaya göre bankalarca altın, gümüş veya platin, ödeme günündeki değeri üzerinden satın alınabilir ve karşılığında Türkiye’de yerleşik müşteriye Türk Lirası, yurt dışında yerleşik müşteriye ise Türk Lirası veya döviz ödenebilir. Altın, gümüş veya platin kredisi uygulamasında miktar, bu Tebliğ’in 5 inci maddesinde belirtilen usule göre tespit edilir.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G. 24 Temmuz 2009 – 27298]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlân

Adalet Bakanlığından:

Ankara 17. İş Mahkemesinin 2005/1782 Esas ve 2007/687 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

DÜZELTME

21/7/2009 tarihli ve 27295 sayılı Resmî Gazete’de aslına uygun olarak yayımlanan, “Sosyal Güvenlik Kurumuna Yapılan Sigortalı ve İşyeri Bildirimlerinin Bazı Kurumlara Yapılması Gereken Bildirimler Yerine Geçmesine Dair Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik”in 5 inci maddesinin birinci fıkrasında “2821 sayılı Kanunun” şeklinde yer alan ibare, Çalışma ve

Sosyal Güvenlik Bakanlığının 21/7/2009 tarihli ve 036122 sayılı yazısı üzerine “Kanunun” olarak düzeltilmiştir.

[R.G. 23 Temmuz 2009 – 27297]

 [İçindekilere dön](#)

Duyuru

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Yayın İşleri Dairesi Başkanlığı

SAYI : B.030.YDB.0.00.00.01/215/486
KONU : Adalet Dergisi

15.03/2009

D U Y U R U

Adalet Dergisi'nin 2009 yılı Eylül ayına ait 35'inci sayısında, hukuki konulara ilişkin çeşitli araştırma, inceleme yazıları yayımlanacaktır.

Yayımlanacak araştırma ve inceleme yazılarının:

1. Daha önce hiçbir yerde yayımlanmadığı, başka kurum ve kuruluşlar ile kişilerin haklarının bulunmadığı hususunun yazılı olarak beyan edilmesi,

2. Hâkim ve Cumhuriyet Savcılarının çalıştıkları alan ile ilgili yazılara yer vermelerini tercih etmeleri,

3. Yazıların 20 sayfaı geçmemesi, mümkün olduğunca bilgisayar ortamında hazırlanarak, bir örneğinin yazılı olarak imzalı dilekçe ekinde 21.08.2009 tarihine kadar, Yayın İşleri Dairesi Başkanlığına ve bir örneğinin de aşağıda elektronik posta adresleri yazılı şahısların posta adreslerine gönderilmeleri,

gerekmektedir.

Adalet Dergisi'nin 2009 yılı Eylül ayı 35'inci sayısında yayımlanmaması yönünde karar verilen araştırma ve inceleme yazıları için, ayrıca sahiplerine yazılı cevap verilmeyecektir.

Duyurulur.

Elektronik posta adresleri:

- 1- ihabacanoglu@adalet.gov.tr.
- 2- boruc@adalet.gov.tr.
- 3- cedirne@adalet.gov.tr.

Zeki Y. G.
Hâkim
Müsteşar Yardımcısı

Duyuru

- 14 Temmuz 2009 tarih ve 27288 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme'nin Onaylanmasına Dair 2009/15137 sayılı Milletlerarası Sözleşme,
- 16 Temmuz 2009 tarih ve 27290 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında 2009/15199 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- 17 Temmuz 2009 tarih ve 27291 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Telsiz İşlemlerine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik,
- 18 Temmuz 2009 tarih ve 27292 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Telsiz Çağrı Cihazları ve Halk Bandı Telsiz Cihazlarının Kurulma ve Kullanma Kuralları Hakkında Yönetmeliğin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Yönetmelik,
 - Özel Telsiz Sistemleri Yönetmeliği,
- 19 Temmuz 2009 tarih ve 27293 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Türkiye ile Avrupa Topluluğu Arasında Oluşturulan Cihartık Birliğinin Uygulanmasını İlişkin Esaslar Hakkında Kararda Değişiklik Yapılmasına Dair 2009/15216 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- 23 Temmuz 2009 tarih ve 27297 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Vakıflar Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük,
 - Vakıflarda İntifa Haklarının Ne Suretle Tesbit ve İta Edileceği Hakkında 17/7/1936 Tarihli Vakıflar Nizamnamesine Ek Nizamnamenin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük,
 - Sürekli Görevle Yurt Dışında Bulunan Memurlara Çölencek Ayıklara İlişkin 2009/15191 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- 24 Temmuz 2009 tarih ve 27298 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan,
 - Tarım Arazilerinin Korunması, Kullanılması ve Arazi Topraklaştırılmasına İlişkin Tüzük,
 - Deniz Tümeni Yönetmeliği,
 - Türk Silahlı Kuvvetleri Çevre Denetimi Yönetmeliği, yer darlığı nedeniyle Bölgen'e alınmamıştır.

**2009 YILI İÇİN ABONE OLMAK İSTEYENLERE
DUYURU**

Yargı Mevzuatı Bülteni'ne abone olmak ve aboneliklerini devam ettirmek isteyenleri 2009 yılı abone bedeli olan 200 TL'ne Vakıflar Bankası Adalet Bakanlığı Binası 783 kısı nolu şubedeki 2002083 numaralı hesaba yatırarak alacakları dekontu açık adreslerini belirler bir yazı ile "Adalet Bakanlığı Eğitim Dalresi Başkanlığı Konya Devlet Yolu Üzeri No: 70 Kat: 9 Hipodrom-ANKARA" adresine veya 0 312 223 38 06 numaralı faksa göndermeleri halinde 01.01.2009 tarihinden itibaren yıl sonuna kadar çıkacak sayılar adreslerine postalanacaktır.